I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 108/2006

ze dne 11. ledna 2006,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1725/2003, kterým se přijímají některé mezinárodní účetní standardy v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002, pokud jde o mezinárodní standardy účetního výkaznictví IFRS 1, 4, 6 a 7, mezinárodní účetní standardy IAS 1, 14, 17, 32, 33 a 39, výklad Výboru pro interpretace mezinárodního účetního výkaznictví IFRIC 6

(Text s významem pro EHP)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů [1], a zejména na čl. 3 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízením Komise (ES) č. 1725/2003 [2] byly přijaty některé mezinárodní účetní standardy a výklady, které existovaly ke dni 14. září 2002.

(2) Dne 30. června 2005 přijala Rada pro mezinárodní účetní standardy (IASB) změny standardu IFRS 1 *První přijetí mezinárodních standardů účetního výkaznictví*) a základ pro závěry IFRS 6 *Průzkum a hodnocení nerostných zdrojů* s cílem vyjasnit znění výjimky udělené subjektům, které přijímají IFRS poprvé a rozhodnou se přijmout IFRS 6 před 1. lednem 2006.

(3) Dne 18. srpna 2005 zveřejnila Rada pro mezinárodní účetní standardy (IASB) IFRS 7 *Finanční nástroje: Zveřejňování informací*. IFRS 7 zavádí nové požadavky s cílem zlepšit informace o finančních nástrojích předkládané v účetních závěrkách různých subjektů. Nahrazuje IAS 30 *Zveřejňování informací v účetních závěrkách bank a podobných finančních institucí* a některé z požadavků obsažených v IAS 32 *Finanční nástroje: Zveřejňování a prezentace*.

(4) Dne 18. srpna 2005 přijala IASB rovněž změnu IAS 1 *Sestavování a předkládání účetních závěrek — vykazování kapitálu*, jež stanoví požadavky na zveřejňování informací o kapitálu určitých subjektů.

(5) Dne 18. srpna 2005 přijala IASB změny IAS 39 *Finanční nástroje: Účtování a oceňování* a IFRS 4 *Pojistné smlouvy — smlouvy o finanční záruce*. Cílem změn je zajistit, aby ručitelé uzavírající smlouvy o poskytnutí finančních záruk zahrnuli odpovídající závazky do svých účetních závěrek.

(6) Dne 1. září 2005 zveřejnil Výbor pro interpretace mezinárodního účetního výkaznictví (IFRIC) výklad IFRIC 5 pod názvem *Odpovědnost vyplývající z působení na zvláštním trhu s odpadním elektrickým a elektrotechnickým zařízením*, dále jen „IFRIC 6“. IFRIC 6 vyjasňuje vykazování závazků podmíněných náklady vzniklými při nakládání s odpadem.

(7) Z konzultace s technickými odborníky činnými v této oblasti techniky vyplývá, že IFRS 1, IFRS 4, IFRS 7, IAS 1, IAS 39 a IFRIC 6 splňují technická kritéria pro přijetí stanovená v čl. 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 1606/2002.

(8) V důsledku přijetí mezinárodního standardu účetního výkaznictví IFRS 7 je třeba provést změny jiných mezinárodních účetních standardů, aby se zajistila soudržnost mezi mezinárodními účetními standardy. Tyto následné změny ovlivňují mezinárodní standardy účetního výkaznictví IFRS 1, IFRS 4, jakož i mezinárodní účetní standardy IAS 4, IAS 14, IAS 32, IAS 33 a IAS 39.

(9) Nařízení (ES) č. 1725/2003 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(10) Opatření uvedená v tomto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro regulaci účetnictví,

---

[1] Úř. věst. L 243, 11. 9. 2002, s. 1.

[2] Úř. věst. L 261, 13.10.2003, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 2106/2005 (Úř. věst. L 337, 22.12.2005, s. 16).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha nařízení (ES) č. 1725/2003 se mění takto:

(1) Mezinárodní standard účetního výkaznictví (IFRS) 1 *První přijetí mezinárodních standardů účetního výkaznictví* se mění v souladu se změnou IFRS 1 a základem pro závěry IFRS 6 *Průzkuma hodnocení nerostných zdrojů* obsaženými v příloze k tomuto nařízení;

(2) Mezinárodní účetní standard (IAS) 30 *Zveřejnění informací v účetních závěrkách bank a podobných finančních institucí* se nahrazuje mezinárodním standardem účetního výkaznictví IFRS 7 *Finanční nástroje: Zveřejňování informací* ve znění obsaženém v příloze tohoto nařízení;

(3) Mezinárodní účetní standard IAS 1 *Sestavování a předkládání účetní závěrky — vykazování kapitálu* se mění v souladu se změnou IAS 1 ve znění obsaženém v příloze tohoto nařízení;

(4) IAS 39 *Finanční nástroje: Účtování a oceňování* a IFRS 4 *Pojistné smlouvy* se mění v souladu se změnami IAS 39 a IFRS 4 uvedenými v příloze tohoto nařízení;

(5) Výklad výboru pro interpretace mezinárodního účetního výkaznictví (IFRIC) Výklad 6 *Odpovědnost vyplývající z působení na zvláštním trhu s odpadním elektrickým a elektrotechnickým zařízením* se vloží dle ustanovení přílohy tohoto nařízení;

(6) V důsledku přijetí mezinárodního standardu účetního výkaznictví IFRS 7 je třeba provést změny IFRS 1 a 4, jakož i IAS 14, IAS 17, IAS 32, IAS 33 a IAS 39 v souladu s dodatkem C IFRS 7 uvedeným v příloze tohoto nařízení;

(7) IAS 32 se mění v souladu se změnami IAS 39 a IFRS 4 uvedenými v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

(1) Společnosti zahájí uplatňování změn IFRS 1 a změn IAS 39 a IFRS 4 uvedených v příloze tohoto nařízení nejpozději prvním dnem účetního období 2006.

(2) Společnosti zahájí uplatňování změn IFRS 7 a změn IAS 1 uvedených v příloze tohoto nařízení nejpozději prvním dnem účetního období 2007.

(3) Společnosti zahájí uplatňování změn IFRIC 6 uvedených v příloze tohoto nařízení nejpozději prvním dnem účetního období 2006.

Společnosti, které započínají účetní období v prosinci, však uplatní IFRIC 6 nejpozději od data započetí svého účetního období 2005.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. ledna 2006.

Za Komisi
Charlie McCREEVY
člen Komise

PŘÍLOHA

MEZINÁRODNÍ STANDARDY ÚČETNÍHO VÝKAZNICTVÍ

IFRS 1	Změny IFRS 1 *První přijetí mezinárodních standardů účetního výkaznictví* a základu pro závěry IFRS 6 *Průzkum a hodnocení nerostných zdrojů*
IFRS 7	IFRS 7 *Finanční nástroje: Zveřejňování informací*
IAS 1	Změna IAS 1 *Sestavování a předkládání finančních závěrek — vykazování kapitálu*
IAS 39 IFRS 4	IAS 39 *Finanční nástroje: Účtování a oceňování* a IFRS 4 *Pojistné smlouvy — smlouvy o finanční záruce*
IFRIC 6	Výklad 6 IFRIC *Odpovědnost vyplývající z působení na zvláštním trhu s odpadním elektrickým a elektrotechnickým zařízením*

Reprodukce je povolena v rámci Evropského hospodářského prostoru. Všechna stávající práva mimo EHP jsou vyhrazena, s výjimkou práva na reprodukci pro osobní potřebu nebo jiné poctivé využití („fair dealing"). Dodatečné informace lze získat od IASB na internetové stránce www.iasb.org

První použití mezinárodních standardů účetního výkaznictví

V tomto dokumentu jsou formulovány změny v IFRS 1 *První použití mezinárodních standardů účetního výkaznictví 1*. Změny jsou konečným výsledkem návrhů obsažených v konzultativním dokumentu navrhovaných změn v tomto IFRS, který byl zveřejněn dne 29. dubna 2005.

Změny v IFRS 1

Odstavec 36B a předchozí nadpis se mění takto:

Výjimka z požadavku na předkládání srovnávacích informací pro IFRS 6

36B Účetní jednotka, která používá mezinárodní standardy účetního výkaznictví (IFRS) před 1. lednem 2006 a rozhodne se používat před 1. lednem 2006 IFRS 6 *Průzkum a oceňování nerostných zdrojů*, nemusí ve své první účetní uzávěrce sestavené podle IFRS aplikovat požadavky z IFRS 6 na prezentaci srovnávacích informací.

MEZINÁRODNÍ STANDARD ÚČETNÍHO VÝKAZNICTVÍ 7

Finanční nástroje: Zveřejňování

CÍL:

1 Tento IFRS vyžaduje od účetních jednotek, aby zveřejňovaly své účetní závěrky, které uživatelům umožní zhodnotit:

a) význam finančních nástrojů pro finanční pozici a výkonnost účetní jednotky;

a

b) charakter a míru rizik vyplývajících z finančních nástrojů, jimž je účetní jednotka vystavena v průběhu vykazovaného období a k datu vykázání, i způsob, jakým účetní jednotka tato rizika řídí.

2 Zásady zakotvené v tomto IFRS doplňují zásady, jimiž se řídí zachycení, oceňování a prezentace finančních aktiv a finančních závazků podle IAS 32 *Finanční nástroje: prezentace* a IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování*

ROZSAH PŮSOBNOSTI

3 Tento IFRS použijí všechny účetní jednotky na všechny druhy finančních nástrojů, kromě:

a) těch majetkových účastí v dceřiných společnostech, přidružených společnostech a společných podnicích, které jsou zaúčtovány v souladu s IAS 27 *Konsolidovaná a samostatná účetní závěrka*, IAS 28 *Investice do přidružených společností nebo* IAS 31 *Vykazování účasti ve společných podnicích*. V určitých případech však standardy IAS 27, IAS 28 nebo IAS 31 umožňují účetní jednotce uznat účast v dceřiných společnostech, přidružených společnostech a společných podnicích podle IAS 39; v těchto případech musí účetní jednotky uplatnit nejen požadavky na zveřejňování podle tohoto IFRS, ale i podle IAS 27, IAS 28 nebo IAS 31. Účetní jednotky použijí tento IFRS také na všechny deriváty spojené s účastmi v dceřiných společnostech, přidružených společnostech a společných podnicích, pokud daný derivát nenaplňuje definici nástroje vlastního kapitálu podle IAS 32.

b) práv a povinností zaměstnavatele, které vyplývají z plánů zaměstnaneckých požitků, na něž se vztahuje standard IAS 19 *Zaměstnanecké požitky*.

c) smluv o podmíněném protiplnění při podnikové kombinaci (viz IFRS 3 *Kombinace podniků*). Tato výjimka se vztahuje pouze na nabyvatele.

d) pojistných smluv podle jejich definice v IFRS 4 *Pojistné smlouvy*. Tento IFRS se nicméně vztahuje na deriváty vložené do pojistných smluv, jestliže standard IAS 39 vyžaduje jejich samostatné účtování.

e) finanční nástroje, smlouvy a závazky z platebních transakcí založených na podílech, na které se vztahuje standard IFRS 2 *Úhrady akciemi*, až na to, že tento IFRS se vztahuje na smlouvy, které spadají pod odstavce 5 až 7 standardu IAS 39.

4 Tento IFRS se vztahuje na uznaneé a neuznané finanční nástroje. Uznané finanční nástroje zahrnují finanční aktiva a finanční závazky, na které se vztahuje standard IAS 39. Neuznané finanční nástroje zahrnují některé finanční nástroje, na které se sice nevztahuje IAS 39, avšak vztahuje se na ně tento IFRS (např. některé úvěrové přísliby).

5 Tento IFRS se vztahuje na kupní nebo prodejní smlouvy neúčetních položek, na něž se vztahuje IAS 39 (viz odstavce 5-7 standardu IAS 39).

TŘÍDY FINANČNÍCH NÁSTROJŮ A ROZSAH ZVEŘEJŇOVANÝCH INFORMACÍ

6 Pokud tento IFRS vyžaduje zveřejnění informací o jednotlivých třídách finančních nástrojů, musí účetní jednotka rozdělit finanční nástroje do tříd odpovídajících povaze zveřejňovaných informací a zohlednit přitom charakteristické rysy těchto finančních nástrojů. Účetní jednotka poskytne dostatečně podrobné informace k tomu, aby bylo možné provést přiřazení k jednotlivým řádkům rozvahy.

VÝZNAM FINANČNÍCH NÁSTROJŮ PRO FINANČNÍ POZICI A FINANČNÍ VÝKONNOST

7 **Účetní jednotka zveřejní informace, které uživatelům jejich účetních závěrek umožní zhodnotit význam finančních nástrojů pro její finanční pozici a finanční výkonnost.**

Rozvaha

Kategorie finančních aktiv a finančních závazků

8 Buď v samotné rozvaze nebo v komentářích musí být zveřejněna účetní hodnota každé z následujících kategorií, které jsou vymezeny v standardu IAS 39:

a) finanční aktiva vykázaná v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty rozdělená na i) ta, která byla takto klasifikována při výchozím uzenání výchozím uznání ii) ta, která byla klasifikována jako finanční aktiva držená za účelem obchodování v souladu s IAS 39;

b) držená jako investice do jejich splatnosti;

c) úvěry a pohledávky;

d) finanční aktiva nabízená k prodeji;

e) finanční závazky vykázané v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty rozdělené na i) ty, které byly takto klasifikovány při výchozím uznání ii) ty, které byly klasifikovány jako finanční závazky držené za účelem obchodování v souladu s IAS 39

a

f) finanční závazky oceněné zůstatkovou hodnotou.

Finanční aktiva nebo finanční závazky vykázané v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty

9 Jestliže účetní jednotka klasifikovala úvěr nebo pohledávku (nebo skupinu úvěrů či pohledávek) jako oceněné v reálné hodnotě se změnami do zisku nebo ztráty, musí zveřejnit:

a) maximální míru *úvěrového rizika* (vid odst. 36 písm. a)) vyplývající z úvěru nebo pohledávky (anebo ze skupiny úvěrů či pohledávek) k datu vykázání.

b) o kolik případné související úvěrové deriváty či podobné nástroje snižují maximální míru úvěrového rizika.

c) výši změny reálné hodnoty úvěru nebo pohledávky (anebo skupiny úvěrů či pohledávek) během vykazovaného období nebo souhrnně v důsledku změn úvěrového rizika vyplývajícího z finančního aktiva určeného buď:

i) jako výše změny reálné hodnoty, která nenastala v důsledku změn tržních podmínek, jež způsobují vznik *tržního rizika*

anebo

ii) pomocí jiné metody, která dle účetní jednotky věrněji zobrazuje výši změny její reálné hodnoty v důsledku změn úvěrového rizika spojeného s aktivem.

Změny tržních podmínek, jež způsobují vznik *tržního rizika*, zahrnují změny pozorované referenční úrokové sazby, ceny komodity, směnného kurzu, cenového indexu, indexu sazeb, cen nebo sazeb.

d) výši změny reálné hodnoty souvisejících úvěrových derivátů či podobných nástrojů, k níž došlo během vykazovaného období a souhrnně od klasifikace úvěru či pohledávky.

10 Jestliže účetní jednotka klasifikovala finanční závazek v reálné hodnotě do zisku či ztráty v souladu s odstavcem 9 standardu IAS 39, musí zveřejnit:

a) výši změny reálné hodnoty finančního závazku v průběhu období, která nastala v důsledku změn úvěrového rizika dotyčného závazku určených buď:

i) jako výše změny reálné hodnoty, která nenastala v důsledku změn tržních podmínek, jež způsobují vznik *tržního rizika* (viz odstavec B4 přílohy B)

anebo

ii) pomocí jiné metody, která dle účetní jednotky věrněji zobrazuje výši změny její reálné hodnoty v důsledku změn úvěrového rizika spojeného se závazkem.

Změny tržních podmínek, jež způsobují vznik tržního rizika, zahrnují změny referenční úrokové sazby, ceny finančního nástroje jiného subjektu, ceny komodity, směnného kurzu, cenového indexu nebo indexu sazeb. U smluv, které obsahují vazbu na podílové jednotky, zahrnují změny tržních podmínek změny ve výkonnosti souvisejícího interního nebo externího investičního fondu.

b) rozdíl mezi účetní hodnotou finančního závazku a částkou, kterou by účetní jednotka musela při splatnosti smluvně zaplatit držiteli závazku.

11 Účetní jednotka zveřejní:

a) metody, které použila k tomu, aby vyhověla požadavkům podle odst. 9 písm. c) a odst. 10 písm. a).

b) Pokud se účetní jednotka domnívá, že informace, které zveřejnila, aby splnila požadavky podle odst. 9 písm. c) nebo odst. 10 písm. a), věrně nezobrazují změnu reálné hodnoty finančního aktiva nebo finančního závazku v důsledku změn jejího úvěrového rizika, důvody, proč k takovému závěru dospěla a faktory, jež jsou dle jejího mínění relevantní.

Překlasifikace

12 Jestliže účetní jednotka změnila klasifikaci finančního aktiva oceňovaného:

a) v pořizovací ceně nebo zůstatkové hodnotě místo reálné hodnoty

anebo

b) v reálné hodnotě místo pořizovací ceny či zůstatkové hodnoty,

zveřejní výši částky překlasifikované z každé a do každé kategorie, jakož i důvody překlasifikace (viz odstavce 51-54 standardu IAS 39).

Vynětí z rozvahy

13 Účetní jednotka mohla převést finanční aktiva takovým způsobem, že část nebo všechna finanční aktiva nesplňují podmínky pro odúčtování (viz odstavce 15-37 IAS 39). U každé třídy takových finančních aktiv účetní jednotka zveřejní:

a) povahu aktiv;

b) povahu rizik a výhod vyplývajících z vlastnictví, jimž je účetní jednotka nadále vystavena;

c) pokud účetní jednotka nadále vykazuje všechna aktiva, účetní hodnoty aktiv a přidružených závazků

a

d) pokud účetní jednotka nadále vykazuje aktiva v rozsahu své trvající angažovanosti, celkovou účetní hodnotu původních aktiv, hodnotu aktiv, které účetní jednotka nadále vykazuje a účetní hodnotu přidružených závazků.

Zástava

14 Účetní jednotka zveřejní:

a) účetní hodnotu finančních aktiv, která dala do zástavy za závazky nebo podmíněné závazky, včetně částek, které byly překlasifikovány v souladu s odst. 37 písm. a standardu IAS 39

a

b) podmínky své zástavy.

15 Pokud účetní jednotka drží v zástavě věc (nebo finanční či nefinanční aktivum) a smí tuto zastavenou věc prodat nebo k ní zřídit podzástavní právo v nepřítomnosti neplnění ze strany majitele zástavy, musí zveřejnit:

a) reálnou hodnotu držené zástavy;

b) reálnou hodnotu každé takové prodané zástavy či do další zástavy postoupené věci, jakož i to, zda má účetní jednotka povinnost ji vrátit

a

c) podmínky nakládání se zástavou.

Účet oprávek na úvěrové ztráty

16 Pokud jsou finanční aktiva znehodnocena úvěrovými ztrátami a účetní jednotka zachycuje toto snížení hodnoty na samostatném účtu (např. na účtu oprávek na úvěrové ztráty, kde se zapisuje souhrnné znehodnocení aktiv), místo aby přímo snižovala účetní hodnotu aktiva, musí zveřejnit sesouhlasení změn na tomto účtu během vykazovaného období u každé třídy finančních aktiv.

Složené finanční nástroje s několika vloženými deriváty

17 Jestliže účetní jednotka vydala nástroj, který obsahuje jak závazek, tak kapitálovou složku (viz odstavec 28 standardu IAS 32) a tento nástroj má několik vložených derivátů, jejichž hodnoty jsou vzájemné závislé (např. vypověditelný směnitelný dluhový nástroj), musí existenci těchto vlastností zveřejnit.

Neplnění a porušení

18 U *splatných úvěrů* uznaných k datu vykázání musí účetní jednotka zveřejnit:

a) podrobnosti o případném nesplácení jistiny a úroků v průběhu vykazovaného období, o umořovacím fondu nebo o podmínkách umořování těchto splatných úvěrů splácením;

b) účetní hodnotu splatných a nesplácených úvěru k datu vykázání

a

c) zda došlo k použití opravných prostředků proti neplnění nebo byly sjednány nové podmínky splatných úvěrů ještě před schválením zveřejnění účetní závěrky.

19 Pokud v průběhu vykazovaného období došlo k jinému porušení podmínek úvěrové dohody, než k těm, která jsou popsána v odstavci 18, účetní jednotka zveřejní tytéž informace, jaké vyžaduje odstavec 18, jestliže půjčovatel na základě těchto porušení může požadovat urychlené splacení úvěru (nedošlo-li k nápravě porušení nebo nebyly sjednány nové podmínky úvěru nejpozději v den vykázání).

Výsledovka a vlastní kapitál

Příjmy, výdaje, zisky a ztráty

20 Účetní jednotka zveřejní následující příjmy, výdaje, zisky nebo ztráty buď přímo v účetní závěrce nebo v komentářích k ní:

a) čisté zisky nebo ztráty z:

i) finančních aktiv nebo finančních závazků uznaných v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty samostatně za finanční aktiva nebo finanční závazky, které byly jako takové klasifikovány při výchozím uznání, a finančních aktiv nebo finančních závazků klasifikovaných v souladu s IAS 39 jako finanční aktiva a finanční závazky držené k obchodním účelům.

ii) finanční aktiva nabízená k prodeji, přičemž vykáže samostatně výši zisku nebo ztráty uznanou v průběhu vykazovaného období přímo do vlastního kapitálu a částku oduznanou ve vykazovaném období z vlastního kapitálu a vykázanou ve výsledovce;

iii) investic držených do jejich splatnosti;

iv) úvěrů a pohledávek

a

v) finančních závazků oceněných zůstatkovou hodnotou.

b) celkové úrokové výnosy a náklady (vypočítané pomocí metody efektivní úrokové sazby) finančních aktiv nebo finančních závazků, které nejsou účtovány reálnou hodnotou do zisku nebo ztráty;

c) příjmy nebo náklady z poplatků (nikoli však částky započítané při určování efektivní úrokové sazby) za:

i) finanční aktiva nebo finanční závazky, které nejsou uznané v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty

a

ii) svěřenství a další tomu podobné operace, jež vedou k držbě nebo investování aktiv jménem fyzických osob, svěřeneckých fondů, penzijních plánů a dalších organizací;

d) úrokové výnosy ze znehodnocených finančních aktiv naběhlé v souladu s odstavcem AG93 standardu IAS 39

a

e) výši ztráty ze znehodnocení o každé třídě finančních aktiv.

Další zveřejňované informace

Účetní zásady

21 V souladu s odstavcem 108 standardu IAS 1 *Prezentace účetní závěrky* musí účetní jednotka ve shrnutí účetních zásad zveřejnit, jakou základnu (základny) použily při sestavování účetních výkazů, jakož i další účetní zásady, jimiž se řídila a které jsou významné pro pochopení účetní závěrky.

Zajišťovací účetnictví

22 Účetní jednotka zveřejní samostatně o každém druhu zajištění popsaném ve standardu IAS 39 (tj. zajištění reálné hodnoty, zajištění peněžních toků a zajištění čistých investic do zahraničních operací):

a) popis jednotlivých druhů zajištění;

b) popis finančních nástrojů klasifikovaných jako zajišťovací a jejich reálné hodnoty k datu vykázání

a

c) charakter zajišťovaného rizika.

23 V případě zajištění peněžních toků účetní jednotka zveřejní:

a) období, v němž by podle předpokladu mělo k peněžním tokům dojít a kdy by měly být zahrnuty do zisku nebo ztráty;

b) popis všech očekávaných transakcí, u nichž bylo v minulosti použito zajišťovací účetnictví, ale jejichž realizace se již nepředpokládá;

c) částku, která byla vykázána ve vlastním kapitálu za účetní období;

d) částku, která byla odúčtována z vlastního kapitálu a zahrnuta do zisku nebo ztráty za dané účetní období, přičemž vykáže částku zahrnutou do jednotlivých řádků výsledovky

a

e) částku, která byla odúčtována od vlastního kapitálu během příslušného účetního období a zahrnuta do počátečního ocenění pořizovacích nákladů nebo jiné účetní hodnoty nefinančního aktiva nebo nefinančního závazku, jehož nabytí či vznik proběhl formou zajištěné vysoce pravděpodobné očekávané transakce.

24 Účetní jednotka zveřejní samostatně:

a) v případě zajištění reálné hodnoty, zisky nebo ztráty:

i) ze zajišťovacího nástroje

a

ii) ze zajištěné položky v důsledku zajištěného rizika.

b) neefektivnost zahrnutá do zisku nebo ztráty, která vyplynula ze zajištění peněžních toků

a

c) neefektivnost zahrnutá do zisku nebo ztráty, která vyplynula ze zajištění čistých investic do zahraničních operací.

Reálná hodnota

25 S výjimkou toho, co je uvedeno v odstavci 29, pro každou skupinu finančních aktiv a finančních závazků (viz odstavec 6) zveřejní účetní jednotka reálnou hodnotu dané skupiny aktiv a závazků tak, aby ji bylo možné porovnat s její účetní hodnotou.

26 Při zveřejňování reálných hodnot dělí účetní jednotka finanční aktiva a finanční závazky do skupin a započítává je pouze do té míry, do jaké jsou jejich příslušné účetní hodnoty započítány v rozvaze.

27 Účetní jednotka zveřejní:

a) metody a, pokud byl použit nějaký oceňovací postup, předpoklady, z nichž se vycházelo při určení reálných hodnot jednotlivých skupin finančních aktiv nebo finančních závazků. Bude-li to například přicházet v úvahu, účetní jednotka zveřejní informace o předpokladech týkajících se míry zálohových plateb, míry odhadovaných ztrát z úvěrů, úrokových sazeb nebo eskontních sazeb.

b) zda se reálné hodnoty zcela nebo zčásti určují přímo podle kotovaných cen na aktivních trzích nebo se odhadují s pomocí nějakého oceňovacího postupu (viz odstavce AG71-AG79 standardu IAS 39).

c) zda se reálné hodnoty uznané nebo zveřejněné v účetní závěrce zcela nebo zčásti určují s pomocí nějakého oceňovacího postupu na základě předpokladů, jež se neopírají o ceny ze zjištěných aktuálních tržních transakcí se stejným nástrojem (tj. bez modifikace či zabalení do nového názvu) a nevycházejí z dostupných zjistitelných tržních údajů. Co se týče reálných hodnot, jež nejsou zachyceny v účetních výkazech, pokud by změna jednoho či několika z těchto předpokladů na jiné přiměřeně možné předpoklady vedla k významné změně reálné hodnoty, účetní jednotka to musí uvést a zveřejnit účinek takových změn. Významnost bude pro tyto účely posuzována z hlediska jejího účinku na výsledovku a na celková aktiva nebo celkové závazky, anebo na celkovou výši vlastního kapitálu, jestliže se změny reálné hodnoty účtují do vlastního kapitálu.

d) použije-li se bod c), celkovou výši změny reálné hodnoty odhadnuté s pomocí takového oceňovacího postupu, která byla během vykazovaného období promítnuta do zisku nebo ztráty.

28 Není-li trh některého finančního nástroje aktivní, účetní jednotka stanoví jeho reálnou hodnotu s pomocí oceňovacího postupu (viz odstavce AG74-AG79 standardu IAS 39). Optimálnějším důkazem reálné hodnoty při výchozím uznání je nicméně transakční cena (tj. reálná hodnota vydaného nebo obdrženého protiplnění), pokud nebyly splněny podmínky uvedené v odstavci AG76 standardu IAS 39. Z toho vyplývá, že reálná hodnota při výchozím uznání a částka, která bude určena k danému datu s pomocí oceňovacího postupu, se mohou lišit. Bude-li takový rozdíl existovat, účetní jednotka zveřejní u každé třídy finančních nástrojů:

a) jakými účetními principy se řídila při účtování tohoto rozdílu do zisku nebo ztráty, aby promítla změnu faktorů (včetně času), které by účastníci trhu brali v úvahu při stanovení ceny (viz odstavec AG76A standardu IAS 39);

a

b) úhrnný rozdíl, jenž má být zúčtován do zisku nebo ztráty na počátku a na konci vykazovaného období a odsouhlasení změn v zůstatku tohoto rozdílu.

29 Zveřejnění reálné hodnoty se nevyžaduje:

a) když se účetní hodnota přibližně rovná reálné hodnotě například u takových finančních nástrojů, jako jsou krátkodobé pohledávky a závazky z obchodního styku;

b) u investic do nástrojů vlastního kapitálu, které nemají kotovanou tržní cenu na aktivním trhu nebo u derivátů spojených s takovými nástroji vlastního kapitálu, jež se oceňují v pořizovacích cenách v souladu s IAS 39, protože jejich reálnou hodnotu není možné spolehlivě ocenit

anebo

c) u smluv obsahujících prvek dobrovolné spoluúčasti (jak popsáno v IFRS 4), jestliže není možné spolehlivě ocenit reálnou hodnotu tohoto smluvního prvku.

30 V případech uvedených v odst. 29 písm. b) a c) zveřejní účetní jednotka informace, které pomohou uživatelům účetních výkazů při vytváření si představy o rozsahu možných rozdílů mezi účetní hodnotou a reálnou hodnotou těchto finančních aktiv a finančních závazků, včetně:

a) toho, že informace o reálné hodnotě těchto nástrojů nebyly zveřejněny kvůli tomu, že jejich reálnou hodnotu není možné spolehlivě ocenit;

b) popisu finančních nástrojů, jejich účetní hodnotu a vysvětlení, proč není možné spolehlivě ocenit reálnou hodnotu;

c) informace o trhu daných nástrojů;

d) informace o tom, zda a jak hodlá účetní jednotka naložit s finančními nástroji;

a

e) pokud jsou finanční nástroje, jichž reálnou hodnotu nebylo možné v minulosti spolehlivě ocenit, odúčtovány, tuto skutečnost, jakož i jejich účetní hodnotu v době odúčtování a částku uznanou do zisku nebo ztráty.

POVAHA A MÍRA RIZIK VYPLÝVAJÍCÍCH Z FINANČNÍCH NÁSTROJŮ

31 **Účetní jednotka zveřejní informace, které uživatelům jejích účetní závěrky umožní posoudit povahu a míru rizik vyplývajících z finančních nástrojů, jimž je účetní jednotka vystavena k datu vykázání.**

32 Informace zveřejněné podle odstavců 33-42 se týkají zejména rizik, které vyplývají z finančních nástrojů a způsobu jejich řízení. Mezi taková rizika patří, mezi jiným, úvěrové riziko, *riziko likvidity* a tržní riziko.

Zveřejnění kvalitativních informací

33 U každého druhu rizik vyplývajících z finančních nástrojů účetní jednotka zveřejní:

a) vystavení rizikům a jak vznikají;

b) své cíle, zásady a postupy přijaté za účelem řízení rizika a způsoby ocenění rizika;

a

c) případné změny v a) nebo b) oproti předchozímu období.

Zveřejnění kvantitativních informací

34 U každého druhu rizik vyplývajících z finančních nástrojů účetní jednotka zveřejní:

a) souhrnné kvantitativní údaje o svém vystavení danému riziku k datu vykázání. Tyto zveřejněné informace musí vycházet z informací, které interně dostávají rozhodující řídící pracovníci účetní jednotky (podle jejich definice v IAS 24 *Zveřejnění spřízněných stran*), například správní rada nebo generální ředitel účetní jednotky.

b) zveřejnění informací požadovaných podle odstavců 36-42 v rozsahu, který není stanoven pod písmenem a), pokud je dané riziko významné (vysvětlení významnosti viz v odstavcích 29-31 standardu IAS 1).

c) koncentrace rizika není zjevná z a) ani b).

35 Jsou-li kvantitativní údaje o vystavení účetní jednotky riziku zveřejněné k datu vykázání nereprezentativní, účetní jednotka poskytne další, reprezentativní informace.

Úvěrové riziko

36 Účetní jednotka zveřejní u každé třídy finančních nástrojů:

a) částku, která nejlépe reprezentuje její maximální míru vystavení úvěrovému riziku k datu vykázání bez zohlednění případných záruk v její držbě či jiných úvěrových posílení (např. ujednání o zápočtu, která nesplňují kritéria pro zápočet podle IAS 32);

b) pokud jde o částku zveřejněnou podle písmene a), popis záruky držené jako zajištění úvěru a popis dalších úvěrových vylepšení;

c) informace o úvěrové bonitě finančních aktiv, která nejsou ani po splatnosti ani znehodnocená;

a

d) účetní hodnotu finančních aktiv, jež by jinak byla po splatnosti nebo znehodnocená, ale jejichž podmínky byly znovu sjednány.

Finanční aktiva po splatnosti nebo znehodnocená

37 Účetní jednotka zveřejní u každé třídy finančních nástrojů:

a) rozbor stáří finančních aktiv, která jsou k datu vykázání po splatnosti, ale neznehodnocená;

b) rozbor finančních aktiv, jež byla k datu vykázání jednotlivě shledána znehodnocenými, včetně faktorů, jež účetní jednotka brala v úvahu při určování jejich znehodnocení;

a

c) u částek zveřejněných podle a) a b), popis záruky, kterou má účetní jednotka v držení jako zajištění úvěru a popis dalších úvěrových vylepšení i s odhadem jejich reálné hodnoty, je-li to možné.

Obdržená záruka a další vylepšení úvěru

38 Pokud účetní jednotka získá během vykazovaného období finanční nebo nefinanční aktivum nabytím zajištění úvěru do držby nebo využitím jiných úvěrových vylepšení (např. garancí) a tato aktiva splňují kritéria uznání stanovená v jiných standardech, musí zveřejnit:

a) charakter a účetní hodnotu obdržených aktiv;

a

b) pokud tato aktiva nejsou snadno likvidní (směnitelná na hotovost), své zásady pro nakládání s takovými aktivy nebo pro jejich využívání ve svých operacích.

Riziko likvidity

39 Účetní jednotka zveřejní:

a) rozbor splatnosti finančních závazků, z něhož vyplynou smluvně sjednané lhůty zbytkové splatnosti;

a

b) popis toho, jak řídí riziko likvidity obsažené v bodě a).

Tržní riziko

Analýza citlivosti

40 Pokud účetní jednotka neplní požadavky podle odstavce 41, musí zveřejnit:

a) analýzu citlivosti každého druhu tržního rizika, jemuž je k datu vykázání vystavena s uvedením toho, jak se změny proměnné hodnoty příslušného rizika, které k tomuto datu mohly nastat, projeví na zisku nebo ztrátě;

b) metody a předpoklady použité při zpracovávání analýzy citlivosti;

a

c) změny použitých metod a předpokladů oproti předchozímu období a důvody těchto změn.

41 Pokud účetní jednotka zpracovává analýzu citlivosti, např. potenciálního rizika, která odráží vzájemnou závislost mezi proměnnými rizika (např. úrokovými sazbami a směnnými kurzy) a využívá ji k řízení finančních rizik, může tuto analýzu citlivosti použít namísto rozboru uvedeného v odstavci 40. Účetní jednotka zveřejní:

a) vysvětlení metod použitých při zpracování analýzy citlivosti, jakož i hlavních parametrů a předpokladů, ležících v základech zveřejněných údajů;

a

b) vysvětlení, jaké cíle sledují použité metody a na jaká omezení mohou narazit informace, v nichž se plně nepromítá reálná hodnota předmětných aktiv a závazků.

Další zveřejňované informace o tržním riziku

42 Pokud analýzy citlivosti zveřejněné v souladu s odstavcem 40 nebo 41 nebudou reprezentativně vyjadřovat riziko obsažené ve finančním nástroji (například proto, že míra vystavení riziku na konci roku nevyjadřuje míru vystavení riziku v průběhu roku), účetní jednotka zveřejní jednak tuto skutečnost, a jednak důvod, proč se domnívá, že analýzy citlivosti nejsou reprezentativní.

DATUM ÚČINNOSTI A PŘECHOD

43 Účetní jednotka uplatní tento IFRS pro roční období počínající 1. lednem 2007 včetně. Dřívější uplatnění se doporučuje. Pokud účetní jednotka uplatní tento IFRS po dřívější období, musí tuto skutečnost zveřejnit.

44 Uplatní-li účetní jednotka tento IFRS pro účetní období počínající před 1. lednem 2006, nemusí předkládat srovnávací informace k informacím, jejichž zveřejnění se vyžaduje podle odstavců 31-42 o povaze a míře rizik vyplývajících z finančních nástrojů.

STAŽENÍ STANDARDU IAS 30

45 Tento IFRS nahrazuje IAS 30 *Zveřejnění v účetních závěrkách bank a podobných finančních institucích*.

DODATEK A

Vymezení pojmů

Tento dodatek tvoří nedílnou součást standardu IFRS.

úvěrové riziko	Riziko, že jedna strana finančního nástroje způsobí finanční ztrátu druhé straně nesplněním některého svého závazku.
měnové riziko	Riziko, že reálná hodnota budoucích peněžních toků finančního nástroje se bude měnit kvůli změnám směnných kurzů.
riziko úrokových sazeb	Riziko, že reálná hodnota budoucích peněžních toků finančního nástroje se bude měnit kvůli změnám tržních úrokových sazeb.
riziko likvidity	Riziko, že účetní jednotka narazí na potíže s plněním svých povinností v souvislosti s finančními závazky.
úvěrové závazky	Úvěrové závazky jsou finanční závazky kromě krátkodobých závazků z obchodního styku splatných za běžných úvěrových podmínek.
tržní riziko	Riziko, že reálná hodnota budoucích peněžních toků finančního nástroje se bude měnit kvůli změnám tržních cen. Tržní riziko zahrnuje tři druhy rizika: **měnové riziko, riziko úrokových sazeb** a **jiné cenové riziko**.
jiné cenové riziko	Riziko, že reálná hodnota budoucích peněžních toků finančního nástroje se bude měnit kvůli změnám tržních cen (kromě těch, které vyplývají z **rizika úrokových sazeb** nebo **měnového rizika**), ať už jsou tyto změny způsobeny činiteli, které jsou vlastní pro jednotlivý finanční nástroj nebo jeho emitenta, anebo činiteli ovlivňujícími všechny podobné finanční nástroje obchodované na daném trhu.
po splatnosti	Finanční aktivum je po splatnosti, když protistrana neplnila ve smluvně sjednaném termínu splatnosti.

Následující pojmy jsou definovány v odstavci 11 standardu IAS 32 nebo v odstavci 9 standardu IAS 39 a v tomto IFRS mají ten význam, který jim byl určen ve standardech IAS 32 a IAS 39.

— zůstatková hodnota finančního aktiva či finančního závazku

— finanční aktiva nabízená k prodeji;

— odúčtování;

— derivát;

— metoda efektivní úrokové sazby;

— nástroj vlastního kapitálu;

— reálná hodnota;

— finanční aktivum;

— finanční nástroj;

— finanční závazek;

— finanční aktiva nebo finanční závazky vykázané v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty;

— finanční aktivum nebo finanční závazky držené za účelem obchodování;

— očekávaná transakce;

— zajišťovací nástroj;

— investice držené do jejich splatnosti;

— úvěry a pohledávky;

— pravidelný nákup nebo prodej-

DODATEK B

Návod k použití

Tento dodatek tvoří nedílnou součást standardu IFRS.

TŘÍDY FINANČNÍCH NÁSTROJŮ A ROZSAH ZVEŘEJŇOVANÝCH INFORMACÍ (ODSTAVEC 6)

B1 Odstavec 6 vyžaduje, aby účetní jednotka rozdělila finanční nástroje do tříd, které odpovídají povaze zveřejňovaných informací, s ohledem na charakteristiky těchto finančních nástrojů. Třídy popsané v odstavci 6 určuje účetní jednotka, a proto se liší od kategorií finančních nástrojů uvedených ve standardu IAS 39 (podle nichž se určuje, jak se finanční nástroje oceňují a kdy se účtují změny reálné hodnoty).

B2 Při určování tříd finančních nástrojů musí účetní jednotka minimálně:

a) rozlišovat nástroje oceňované zůstatkovou hodnotou a nástroje oceňované reálnou hodnotou.

b) s finančními nástroji, které nespadají do působnosti tohoto IFRS, zacházet jako se samostatnou třídou či třídami.

B3 Účetní jednotka s ohledem na své poměry rozhodne, kolik podrobností zveřejní, aby vyhověla požadavkům tohoto IFRS, jak silný důraz položí na různé stránky požadavků a jak shrne informace s cílem nabídnout celkový obrázek, aniž by míchala informace různého charakteru. Důležité je najít rovnováhu mezi účetní závěrkou přeplněnou příliš podrobnými podrobnostmi, které nemusí být pro její uživatele užitečné, a zamlžováním důležitých informací v důsledku přespřílišného agregování údajů. Účetní jednotka například nesmí zastírat důležité informace tím, že je schová mezi velké množství nevýznamných detailů. Podobně nesmí účetní jednotka zveřejňovat natolik agregované informace, že to zamlžuje důležité rozdíly mezi jednotlivými transakcemi nebo souvisejícími riziky.

VÝZNAM FINANČNÍCH NÁSTROJŮ PRO FINANČNÍ POZICI A FINANČNÍ VÝKONNOST

Finanční závazky vykazované v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty (odstavce 10 a 11)

B4 Pokud účetní jednotka vykazuje finanční závazek v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty, podle odst. 10 písm. a) musí zveřejnit částku změny reálné hodnoty finančního závazku, která je důsledkem změn úvěrového rizika daného závazku. Podle odst. 10 písm. a) bod i) může účetní jednotka určit tuto částku z výše změny reálné hodnoty závazku, která nenastala v důsledku změny tržních podmínek, z nichž vzniká tržní riziko. Pokud jedinou významnou změnou tržních podmínek určitého závazku představují změny pozorované (referenční) úrokové sazby, lze tuto částku odhadnout takto:

a) Nejprve účetní jednotka vypočítá interní návratnost na počátku období pomocí pozorované tržní ceny závazku a smluvních peněžních toků závazku na počátku období. Od této návratnosti odečte pozorovanou (referenční) úrokovou míru na počátku období a dostane komponentu interní návratnosti, které je vlastní určitému nástroji.

b) Účetní jednotka dále vypočítá současnou hodnotu peněžních toků spojených se závazkem s pomocí smluvních peněžních toků závazku na konci období a aktualizované (eskontní) sazby rovnající se součtu i) pozorované (referenční) úrokové míry na konci období a ii) interní návratnosti, která je vlastní danému nástroji a která byla určena podle písmene a).

c) Rozdíl mezi pozorovanou tržní cenou závazku na konci období a částkou určenou podle bodu b) představuje změnu reálné hodnoty, která není důsledkem změn pozorované (referenční) úrokové sazby. Tato částka se musí zveřejnit.

Tento příklad předpokládá, že změny reálné hodnoty vyplývající z jiných faktorů, než jsou změny úvěrového rizika nástroje nebo změny úrokových sazeb, nejsou významné. Pokud nástroj z tohoto příkladu obsahuje vložený derivát, k změně reálné hodnoty vloženého derivátu se nepřihlíží při určování částky, která má být zveřejněna v souladu s odst. 10 písm. a).

Další zveřejňované informace — účetní zásady (odstavec 21)

B5 Odstavec 21 vyžaduje zveřejnění toho, jaká základna (základny) oceňování se použily při zpracování účetních výkazů, jakož i zveřejnění dalších použitých účetních zásad, které jsou důležité pro pochopení účetní závěrky. V případě finančních nástrojů mohou takové zveřejňované informace zahrnovat:

a) Finanční aktiva nebo finanční závazky vykázané v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty:

i) charakter finančních aktiv nebo finančních závazků, které účetní jednotka vykázala v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty;

ii) kritéria, jimiž se řídilo výchozí účtování takových finančních aktiv nebo finančních závazků;

a

iii) jak účetní jednotka splnila podmínky stanovené pro takové účtování v odstavci 9, 11A nebo 12 standardu IAS 39. Co se týče nástrojů uznaných reálnou hodnotou do zisku nebo ztráty v souladu s písm. b) bodem i) definice finančního aktiva nebo finančního závazku ve standardu IAS 39, toto zveřejnění zahrnuje slovní popis okolností, za kterých došlo k ocenění nebo zachycení nesrovnalosti, jež by jinak vznikla. Co se týče nástrojů uznaných v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty v souladu s písm. b) bodem ii) definice finančního aktiva nebo finančního závazku ve standardu IAS 39, toto zveřejnění zahrnuje slovní popis toho, jak se uznání v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty slučuje se zdokumentovanou strategií řízení rizik nebo investiční strategií účetní jednotky.

b) kritéria účtování finančních aktiv jako finančních aktiv nabízených k prodeji.

c) zda se pravidelné nákupy a prodeje finančních aktiv účtují v den realizace obchodu nebo v den vypořádání (viz odstavec 38 standardu IAS 39).

d) kdy se použije účet oprávek ke snížení účetní hodnoty finančního aktiva znehodnoceného úvěrovými ztrátami.

i) kritéria určování toho, kdy se účetní hodnota znehodnoceného finančního aktiva přímo snižuje (nebo přímo zvyšuje v případě zrušení odpisu) a kdy se použije účet oprávek;

a

ii) Kritéria odpisu částek zapisovaných k tíži účtu oprávek proti účetní hodnotě znehodnoceného finančního aktiva (viz odstavec 16).

e) jak se určují čisté zisky nebo čisté ztráty z jednotlivých kategorií finančních nástrojů (viz odst. 20 písm. a)), například zda čisté zisky nebo čisté ztráty z položek uznaných v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty zahrnují výnosy z úroků nebo dividend.

f) jaká kritéria používá účetní jednotka při určování toho, zda existují objektivní důkazy o tom, že došlo ke znehodnocení (viz odst. 20 písm. e)).

g) pokud byly znovu sjednány podmínky finančních aktiv, jež by byly jinak po splatnosti nebo znehodnoceny, účetní zásady týkající se finančních aktiv, na která se vztahují nově sjednané podmínky (viz odst. 36 písm. d).

Odstavec 113 standardu IAS 1 vyžaduje od účetních jednotek také to, aby ve shrnutí významných účetních zásad či jiných komentářích zveřejnily rozhodnutí, kromě odhadů, která přijalo vedení v procesu uplatňování účetních zásad účetní jednotky a která mají nejvýznamnější vliv na částky vykázané v účetní závěrce.

POVAHA A MÍRA RIZIK VYPLÝVAJÍCÍCH Z FINANČNÍCH NÁSTROJŮ (ODSTAVCE 31-42)

B6 Informace, jejichž zveřejnění vyžadují odstavce 31-42, musí být podány v účetní závěrce nebo musí být formou křížového odkazu na účetní závěrku začleněny do jiného výkazu, například do zprávy o hospodaření, do komentářů nebo do zprávy o rizicích, které mají uživatelé účetní závěrky k dispozici za stejných podmínek a současně s účetní závěrkou. Bez informací začleněných formou křížového odkazu je účetní závěrka neúplná.

Kvantitativní zveřejňované informace (odstavec 34)

B7 Podle odst. 34 písm. a) se vyžaduje zveřejnění souhrnných kvantitativních údajů o míře vystavení účetní jednotky rizikům na základě informací, jež interně dostávají klíčoví řídící pracovníci účetní jednotky. Pokud účetní jednotka používá několik metod pro řízení míry svého vystavení rizikům, zveřejní informace s pomocí metody nebo metod, které zajistí nejvýznamnější a nejspolehlivější informace. O významu a spolehlivosti pojednává standard IAS 8 *Účetní zásady, změny a chyby v účetních odhadech*.

B8 Podle odst. 34 písm. c) se vyžaduje zveřejňování informací o koncentraci rizika. Koncentrace rizika vyplývají z finančních nástrojů s podobnými charakteristikami, které jsou podobně ovlivňovány změnami ekonomických a jiných podmínek. Nalezení koncentrací rizika vyžaduje úsudek se zohledněním poměrů účetní jednotky. Mezi zveřejňované údaje o koncentracích rizika patří:

a) popis toho, jak vedení účetní jednotky určuje koncentrace;

b) popis společných charakteristických rysů pro jednotlivé koncentrace (např. protistrana, zeměpisná oblast, měna nebo trh)

a

c) míra vystavení riziku v souvislosti se všemi finančními nástroji se stejnou charakteristikou.

Maximální míra vystavení úvěrovému riziku (odst. písm. a))

B9 Podle odst. 36 písm. a) se vyžaduje zveřejnění číselného údaje, který nejlépe vyjadřuje maximální míru vystavení účetní jednotky úvěrovému riziku. V případě finančního aktiva je to obvykle hrubá účetní hodnota po odečtení:

a) případných částek započtených v souladu se standardem IAS 32

a

b) případných ztrát ze znehodnocení uznaných v souladu s IAS 39.

B10 Mezi činnosti, které vedou ke vzniku úvěrového rizika a s tím spojené maximální míře vystavení úvěrovému riziku patří, mimo jiné:

a) poskytování úvěrů a půjček odběratelům a ukládání vkladů u jiných subjektů. V těchto případech se maximální míra vystavení úvěrovému riziku rovná účetní hodnotě příslušných finančních aktiv.

b) uzavření derivátových smluv, např. devizových kontraktů, úrokových swapů a úvěrových derivátů. V případě, že se výsledné aktivum oceňuje reálnou hodnotou, maximální míra vystavení úvěrovému riziku se k datu vykázání bude rovnat účetní hodnotě.

c) vystavování finančních záruk. V tomto případě je maximální míra vystavení úvěrovému riziku rovna nejvyšší částce, kterou by účetní jednotka mohla zaplatit, kdyby byla záruka využita, což může být mnohem více než je částka uznaná jako závazek.

d) vydání úvěrového příslibu, který je neodvolatelný po dobu platnosti úvěrového rámce, anebo je odvolatelný pouze v reakci na nějakou významnou negativní změnu. Pokud výstavce nemůže vypořádat úvěrový příslib v hotovosti nebo jiným finančním nástrojem, maximální míra vystavení úvěrovému riziku se rovná celé výši příslibu. Je to proto, že není jisté, zda nevyčerpaná část nebude vyčerpána někdy v budoucnosti. Ta může být mnohem vyšší, než částka, která byla zaúčtována jako závazek.

Analýza smluvní splatnosti (odst. 39 písm. a))

B11 Při zpracování analýzy smluvní splatnosti finančních závazků, kterou vyžaduje odst. 39 písm. a), použije účetní jednotka vlastní úsudek pro určení vhodného počtu časových pásem. Účetní jednotka může například stanovit tato vhodná časová pásma:

a) nejpozději jeden měsíc;

b) od jednoho měsíce do tří měsíců;

c) od tří měsíců do jednoho roku

a

d) od jednoho roku do pěti let.

B12 Pokud si protistrana může vybrat, kdy se má některá částka uhradit, závazek se zahrne do nedřívějšího termínu, kdy může účetní jednotce vzniknout povinnost plnění. Finanční závazky, které musí účetní jednotka uhradit bezodkladně na požádání (např. netermínované vklady), se zahrnují do nejdřívějšího časového pásma.

B13 Pokud je účetní jednotka zavázána zpřístupňovat částky ve splátkách, jednotlivé splátky se přidělují do nejdřívějšího období, v němž může účetní jednotce nastat povinnost plnění. Příslib nevyčerpaného úvěru se například zahrnuje do časového pásma, v němž se nachází nedřívější datum, kdy lze úvěr čerpat.

B14 Částky zveřejněné v analýze splatnosti představují smluvní neeskontované peněžní toky, například:

a) hrubé závazky z finančního leasingu (před odečtením finančních poplatků);

b) ceny uvedené v termínových smlouvách na hotovostní nákup finančních aktiv;

c) čisté částky za úrokové swapy „pay-floating/receive-fixed“ (zaplať pohyblivou/dostaneš pevnou úrokovou sazbu), za něž se směňují čisté peněžní toky;

d) smluvní částky, jež se mají směnit za derivátový finanční nástroj (např. měnový swap), za který se směňují hrubé peněžní toky

a

e) hrubé úvěrové přísliby.

Takové neeskontované peněžní toky se liší od částky zahrnuté do rozvahy, protože částka vykazovaná v rozvaze vychází z eskontovaných peněžních toků.

B15 Bude-li to vhodné, účetní jednotka zveřejní samostatnou analýzu derivátových finančních nástrojů, která nebude součástí analýzy nederivátových finančních nástrojů v rámci analýzy smluvní splatnosti finančních závazků, kterou požaduje odst. 29 písm. a). Bylo by například vhodné rozlišovat mezi peněžními toky z derivátových finančních nástrojů a nederivátových finančních nástrojů, jestliže jsou peněžní toky vyvěrající z derivátových finančních nástrojů vypořádány v hrubé výši. Je to proto, že hrubý úbytek může doprovázet s tím související přítok.

B16 Pokud dlužná částka není pevná, zveřejněná částka se stanoví odvolávkou na podmínky panující v den vykázání. Pokud například dlužná částka kolísá tak, jak se mění některý index, zveřejněná částka může vycházet z hodnoty indexu v den vykázání.

Tržní riziko — analýza citlivosti (odstavce 40 a 41)

B17 Ustanovení odst. 40 písm. a) vyžadují analýzu citlivosti o každém druhu tržního rizika, jemuž je účetní jednotka vystavena. V souladu s odstavcem B3 se účetní jednotka rozhodne, jak shrne informace, aby nabídla celkový obrázek o míře vystavení rizikům z významně odlišných hospodářských prostředí, aniž by míchala informace s různými charakteristikami. Například:

a) účetní jednotka obchodující s finančními nástroji může samostatně zveřejnit tyto informace o finančních nástrojích držených pro obchodní účely a samostatně o finančních nástrojích držených pro neobchodní účely.

b) účetní jednotka nesmí agregovat své vystavení tržnímu riziku z hyperinflačních oblastí a své vystavení stejným tržním rizikům z oblastí s velmi nízkou inflací.

Pokud je účetní jednotka vystavena pouze jednomu druhu tržního rizika jen v jednom hospodářském prostředí, nevykáže rozčleněné informace.

B18 Ustanovení odst. 40 písm. a) vyžaduje, aby z analýzy citlivosti vyplynul vliv přiměřeně možných změn proměnlivého relevantního rizika (např. převládajících tržních úrokových měr, měnových kurzů, cen akcií nebo komodit) na zisk nebo ztrátu či vlastní kapitál. Za tím účelem

a) se od účetních jednotek nevyžaduje, aby zjišťovaly, jaký by byl zisk nebo ztráta za vykazované období, kdyby byly proměnné rizika jiné. Místo toho účetní jednotka zveřejní vliv na zisk nebo ztrátu či vlastní kapitál v den vykázání za předpokladu, že k datu vykázání došlo k přiměřeně možné změně proměnné příslušného rizika a že se tato změna promítla do míry vystavení riziku k témž datu. Má-li například účetní jednotka ke konci roku závazek z pohyblivé sazby, zveřejní jeho vliv na zisk nebo ztrátu (tj. úrokové náklady) v běžném roce, jestliže se úrokové sazby pohybovaly o přiměřeně možné částky.

b) od účetních jednotek se nevyžaduje, aby zveřejňovaly vliv na zisk nebo ztrátu při každé změně v rámci přiměřeně možných změn proměnné příslušného rizika. Postačí zveřejnění informací o vlivu změn v hranicích přiměřeně možného rozpětí.

B19 Při určování, co je to přiměřeně možná změna proměnné příslušného rizika, by účetní jednotka měla vzít v úvahu:

a) hospodářské prostředí, v němž působí. Přiměřeně možná změna by neměla zahrnovat nepravděpodobné či nejhorší „scénáře“ ani „zátěžové zkoušky“. Kromě toho, jestliže je míra změny příslušné proměnné rizika stabilní, účetní jednotka nemusí měnit zvolenou přiměřeně možnou změnu proměnné rizika. Předpokládejme například, že úroková míra je 5 procent a účetní jednotka určí, že přiměřeně možný je pohyb úrokových sazeb o ± 50 základních bodů. Vliv na zisk nebo ztrátu či vlastní kapitál by zveřejnila, kdyby se úrokové sazby změnily do 4,5 % nebo 5,5 %. V dalším období se úrokové sazby zvýšily na 5,5 %. Účetní jednotka se nadále domnívá, že úrokové míry se mohou pohybovat o ± 50 základního bodu (tj. míra změny úrokových sazeb je stabilní). Vliv na zisk nebo ztrátu či vlastní kapitál by zveřejnila, kdyby se úrokové sazby změnily do 5 % nebo 6 %. Účetní jednotka by nemusela revidovat svůj odhad, že úrokové sazby se mohou v rozumné míře pohybovat o ± 50 základních bodů, ledaže existuje důkaz, že úrokové sazby jsou rozkolísanější.

b) jakého časového rozmezí se odhad týká. Z analýzy citlivosti vyplynou účinky změn, které se v daném období považují za přiměřeně možné až do příštího vykázání těchto zveřejňovaných informací, což je obvykle příští roční vykazované období účetní jednotky.

B20 Odstavec 41 umožňuje účetní jednotce použít analýzu citlivosti, v níž se promítá vzájemná závislost mezi proměnnými rizika, např. metodika potenciálního rizika, pokud tuto analýzu použije za účelem řízení své míry vystavení finančním rizikům. Platí to i tehdy, pokud se touto metodou oceňuje jen potenciál ztráty, nikoli potenciál zisku. Taková účetní jednotka vyhoví ustanovením odst. 41 písm. a) tím, že zveřejní typ použitého modelu potenciálního rizika (např. zda se tento model opírá o simulace Monte Carlo), vysvětlí způsob fungování modelu a hlavní předpoklady (např. dobu držení a úroveň spolehlivosti). Účetní jednotky mohou zveřejnit také historické období sledování a váhové faktory použité na pozorované jevy v daném období, vysvětlení toho, jak se při výpočtech nakládá s opcemi a s kterými nestálostmi a korelacemi pracuje.

B21 Účetní jednotka zajistí analýzy citlivosti za celý svůj podnik, i když pro různé druhy finančních nástrojů může zpracovávat různé druhy analýzy citlivosti.

Riziko úrokových sazeb

B22 *Riziko úrokových sazeb* vzniká z úročených finančních nástrojů vykazovaných v rozvaze (např. úvěry a pohledávky a vydané dluhové nástroje) a z některých finančních nástrojů nevykazovaných v rozvaze (např. některé úvěrové přísliby).

Měnové riziko

B23 *Měnové riziko* (neboli riziko směnných kursů) vzniká z finančních nástrojů vedených v zahraniční měně, tj. v měně, která není pracovní měnou, v níž jsou oceňovány. Pro účely tohoto IFRS platí, že měnové riziko nevzniká z finančních nástrojů, které jsou nepeněžními položkami, ani z finančních nástrojů vedených v pracovní měně účetní jednotky.

B24 Analýza citlivosti se zveřejňuje u každé měny, vůči níž má účetní jednotka významnou míru rizikového vystavení.

Jiné cenové riziko

B25 *Jiné cenové riziko* vzniká z finančních nástrojů v důsledku například změn komoditních cen nebo cen akcií. Aby vyhověla ustanovením odstavce 40, účetní jednotka může zveřejnit účinek poklesu konkrétního indexu akciového trhu, komoditní ceny nebo jiné proměnné rizika. Pokud například účetní jednotka vystaví záruky zůstatkové hodnoty ve formě finančních nástrojů, zveřejní růst nebo pokles hodnoty aktiv, jichž se záruka týká.

B26 Držení akcií jiného subjektu a investice do trustu, který má ve svém portfoliu investice do nástrojů vlastního kapitálu, představují dva příklady finančních nástrojů, z nichž vzniká riziko kurzu vlastních akcií. K dalším příkladům patří forwardové smlouvy a opce k nákupu či prodeji konkrétního počtu nástrojů vlastního kapitálu a swapy indexované ke kurzům vlastních akcií. Reálné hodnoty takových finančních nástrojů ovlivňují změny tržních cen podkladových nástrojů vlastního kapitálu.

B27 V souladu s odst. 40 písm. a) se citlivost zisku nebo ztráty (vyplývající například z nástrojů klasifikovaných v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty nebo ze znehodnocení finančních aktiv nabízených k prodeji) zveřejňuje samostatně, nikoli spolu s citlivostí vlastního kapitálu (která vyplývá například z nástrojů klasifikovaných jako nástroje nabízené k prodeji).

B28 Finanční nástroje, které účetní jednotka klasifikuje jako nástroje vlastního kapitálu, se nepřeceňují. Riziko ceny vlastních akcií nemá u těchto nástrojů vliv na zisk, ztrátu ani na vlastní kapitál. V souladu s tím se nevyžaduje ani analýza citlivosti.

DODATEK C

Změny dalších IFRS

Změny v tomto dodatku se uplatní pro roční období počínající po 1. lednu 2007 včetně. Pokud účetní jednotka použije IFRS pro dřívější období, tyto změny se uplatní pro dané dřívější období. V odstavcích, kde došlo ke změně, je nové znění podtrženo a vyškrtnutý text je přeškrtnutý.

C1 V Mezinárodních standardech finančního výkaznictví včetně Mezinárodních účetních standardů a interpretací se odkazy na IAS 32 *Finanční nástroje: zveřejnění a prezentace* nahrazují odkazy na IAS 32 *Finanční nástroje: prezentace*, není-li níže uvedeno jinak.

C2 IAS 32 *Finanční nástroje: zveřejnění a prezentace* (novela z roku 2003) se mění takto:

Název se mění na „IAS 32 *Finanční nástroje: prezentace*".

Odstavec 1 se zrušuje a odstavce 2 až 4 písm. a) se mění takto:

2 Cílem tohoto standardu je stanovit zásady prezentace finančních nástrojů jako závazků nebo nástrojů vlastního kapitálu a zásady započtení finančních aktiv a finančních závazků. Vztahuje se na klasifikaci finančních nástrojů z hlediska emitenta na finanční aktiva, finanční závazky a nástroje vlastního kapitálu; klasifikaci příslušných úroků, dividend, ztrát a zisků, a okolnosti, za nichž by se měla započítat finanční aktiva a finanční závazky.

3 Zásady zakotvené v tomto IFRS doplňují zásady, jimiž se řídí účtování, oceňování a prezentace finančních aktiv a finančních závazků podle IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování*, a zveřejňování informací o nich v IFRS 7 *Finanční nástroje: Zveřejňování*

ROZSAH PŮSOBNOSTI

4 Tento standard použijí všechny účetní jednotky na všechny druhy finančních nástrojů, kromě:

a) těch majetkových účastí v dceřiných společnostech, přidružených společnostech a společných podnicích, které jsou zaúčtovány v souladu s IAS 27 *Konsolidovaná a samostatná účetní závěrka*, IAS 28 *Investice do přidružených společností* nebo IAS 31 *Vykazování účasti ve společných podnicích*. V určitých případech však standardy IAS 27, IAS 28 nebo IAS 31 umožňují účetní jednotce uznat účast v dceřiných společnostech, přidružených společnostech a společných podnicích podle IAS 39; v těchto případech musí účetní jednotky uplatnit nejen požadavky na zveřejňování podle IAS 27, IAS 28 nebo IAS 31, ale i podle tohoto standardu. Účetní jednotky uplatní tento standard na všechny deriváty spojené s účastmi v dceřiných společnostech, přidružených společnostech nebo ve společných podnicích.

Odstavce 5 a 7 se zrušují.

Druhá věta odstavce 40 se mění takto:

40 … Kromě požadavků podle tohoto standardu se zveřejňování účastí a dividend řídí požadavky podle IAS 1 a IFRS 7.

Poslední věta odstavce 47 se mění takto:

47 … Pokud má právo započtu, ale nemá v úmyslu vypořádat ani realizovat aktivum v čisté hodnotě a současně vypořádat závazek, účinek tohoto práva na míru vystavení účetní jednotky úvěrovému riziku se zveřejní v souladu s odstavcem 36 standardu IFRS 7.

Poslední věta odstavce 50 se mění takto:

50 … Pokud se na finanční aktiva a finanční závazky vztahuje rámcová dohoda o kompenzaci a nahrazení jednoho závazku druhým (master netting arrangement) a nejsou započtena, účinek této dohody na míru vystavení účetní jednotky úvěrovému riziku se zveřejňuje v souladu s odstavcem 36 standardu IFRS 7.

Odstavce 51 až 95 se zrušují.

Odstavec 98 se doplňuje takto:

V srpnu 2005 přesunula Rada pro mezinárodní účetní standardy (IASB) všechna ustanovení o zveřejňovaných informacích o finančních nástrojích do standardu IFRS 7 *Finanční nástroje: Zveřejňování*.

Odstavce AG24 a AG40 a poslední věta odstavce AG39 dodatku (návod k uplatňování) se zrušují.

C3 IAS 1 *Prezentace účetní závěrky* se mění takto:

Odstavec 4 se zrušuje.

Výraz „IAS 32“ v odstavci 56 se nahrazuje výrazem „IFRS 7 *Finanční nástroje: Zveřejňování*“ a výraz „IAS 32“ v odst. 105 písm. d) bod ii) a v odstavci 124 „IAS 32“ se nahrazuje výrazem „IFRS 7“.

Poslední věta odst. 71 písm. b) se mění takto:

71 b) … Finanční instituce může například změnit výše uvedený popis s cílem poskytnout informace významné pro operace finanční instituce.

Čtvrtá věta odstavce 84 se mění takto:

84 …Finanční instituce může například změnit popisy s cílem poskytnout informace významné pro operace finanční instituce.

C4 IAS 14 *Vykazování podle segmentu* se mění takto:

Výraz „představenstvu a generálnímu řediteli“ v odst. 27 písm. a) a b) a v odstavcích 31, 32, 46 a 74 se nahrazuje výrazem „rozhodujícím řídícím pracovníkům“.

Výraz „ředitelé a vedení“ v odst. 27 písm. b) a v odstavcích 30 a 32 se nahrazuje výrazem „rozhodující řídící pracovníci“.

První věta odstavce 27 se mění takto:

27 Vnitřní organizační struktura a řídící struktury účetní jednotky a její vnitřní systém finančního výkaznictví pro rozhodující řídící pracovníky (například představenstvo a generální ředitele) bude obvykle základem pro nalezení hlavního zdroje a povahy rizik a různých měr výnosnosti, s nimiž se účetní jednotka potýká, a tudíž pro určení toho, který formát výkazů je primární a který je sekundární, s výjimkou toho, co je stanoveno pod písmeny a) a b) níže: …

Třetí věta odstavce 28 se mění takto:

28 … Až na vzácné případy vykazuje účetní jednotka informace podle segmentů ve své účetní závěrce na stejném základě, na jakém zpracovává své interní výkazy pro rozhodující řídící pracovníky. …

První věta odstavce 33 se mění takto:

33 Podle tohoto standardu klasifikuje většina účetních jednotek své podnikové a zeměpisné segmenty jako organizační jednotky, o nichž se vykazují informace rozhodujícím řídícím pracovníkům nebo vyššímu provoznímu manažeru, což může být v některých případech skupina lidí, za účelem posouzení minulých výkonů jednotlivých organizačních jednotek a rozhodování o budoucích přidělených zdrojích. …

C5 V odstavci 31 standardu IAS 17 *Leasingy* se výraz „IAS 32 *Finanční nástroje: zveřejňování a prezentace*“ nahrazuje výrazem „IFRS 7 *Finanční nástroje: zveřejňování*“ a výraz „IAS 32“ v odstavcích 35, 47 a 56 se nahrazuje výrazem „IFRS 7“.

C6 Výraz „IAS 32“ v odstavci 72 standardu IAS 33 *Zisk na akcii* se nahrazuje výrazem „IFRS 7 *Finanční nástroje: Zveřejňování*“.

C7 IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování* (novela z dubna roku 2005) se mění takto:

Odstavec 1 se mění takto:

1 Cílem tohoto standardu je stanovit zásady pro účtování a oceňování finančních aktiv, finančních závazků a některých smluv k nákupu nebo prodeji nefinančních položek. Standard IAS 32 *Finanční nástroje: prezentace* stanoví požadavky na prezentaci informací o finančních nástrojích: Standard IFRS 7 *Finanční nástroje: zveřejňování* stanoví požadavky na zveřejňování informací o finančních nástrojích:

Výraz „IAS 32“ v odstavci 45 se nahrazuje výrazem „IFRS 7“

Odstavec 48 se mění takto:

48 Při určování reálné hodnoty finančního aktiva nebo finančního závazku za účelem uplatnění tohoto standardu, standardu IAS 32 nebo standardu IFRS 7 použije účetní jednotka odstavce AG69 až AG82 dodatku A.

C8 IAS 39 *Finanční nástroje: účtování a oceňování* (novela z června roku 2005) se mění takto:

Definice finančního aktiva nebo finančního závazku uznaného v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty v odstavci 9 se mění takto:

… Odstavce 9 až 11 a odstavec B4 standardu IFRS 7 vyžadují, aby účetní jednotka zveřejnila informace o finančních aktivech a finančních závazcích, které vykázala v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty …

C9 Odstavec 36A se mění a titulek odstavce 36C i samotný odstavec 36C standardu IFRS 1 *Výchozí přijetí mezinárodních standardů finančního výkaznictví* se doplňuje takto:

36A Ve své první účetní závěrce podle musí účetní jednotka, která přijme IFRS před 1. lednem 2006, prezentovat srovnávací údaje nejméně za jeden rok, jež však nemusí splňovat požadavky podle IAS 32, IAS 39 ani IFRS 4. Účetní jednotka, která se v prvním roce přechodu na nové standardy rozhodne prezentovat srovnávací informace, jež nevyhovují požadavkům podle IAS 32, IAS 39 ani IFRS 4:

a) použije požadavky na účtování a oceňování z předchozích obecně přijatých účetních postupů (GAAP) na srovnávací informace o finančních nástrojích v rámci IAS 32 a IAS 39 a na pojistné smlouvy v rámci IFRS 4;

…

V případě účetní jednotky, která se rozhodne prezentovat srovnávací informace, jež nevyhovují požadavkům podle IAS 32, IAS 39 a IFRS 4, budou zmínky o datu přechodu na IFRS znamenat, a to jen v případech IFRS, počátek prvního období vykazovaného podle IFRS. Takové účetní jednotky musí vyhovět požadavkům podle odst. 15 písm. c) standardu IAS 1 na další zveřejňované informace, pokud vyhovění zvláštním požadavkům podle IFRS nestačí k tomu, aby uživatelé mohli pochopit důsledky určitých transakcí, dalších událostí a podmínek na finanční situaci a finanční výsledky účetní jednotky.

Výjimky z požadavku na zveřejnění srovnávacích informací pro IFRS 7

36C Účetní jednotka, která přijme standardy IFRS před 1. lednem 2006 a rozhodne se převzít standard IFRS 7 *Finanční nástroje: zveřejnění* ve své první účetní závěrce podle IFRS, v ní nemusí prezentovat srovnávací údaje požadované podle standardu IFRS 7.

C10 IFRS 4 *Pojistné smlouvy* se mění takto:

Ustanovení odst. 2 písm. b) se mění takto:

b) finanční nástroje, které vydává s prvkem *dobrovolné spoluúčasti* (viz odstavec 35). IFRS 7 *Finanční nástroje: zveřejnění* vyžaduje zveřejnění informací o finančních nástrojích, včetně finančních nástrojů s takovými charakteristickými prvky.

Doplňuje se odst. 35 písm. d) tohoto znění:

d) i když jsou tyto smlouvy finančními nástroji, výstavce, který na smlouvy s prvkem dobrovolné spoluúčasti použil odst. 19 písm. b) standardu IFRS 7, zveřejní celkové úrokové náklady uznané do zisku nebo ztráty, avšak nemusí tyto úrokové náklady vypočítat s pomocí metody efektivní úrokové sazby.

Po odstavci 37 se mění odstavce 38 a 39 a doplňuje se odstavec 39A v tomto znění:

Povaha a míra rizik vyplývajících z pojistných smluv

38 Pojistitel zveřejní informace, které uživatelům jeho účetní závěrky umožní posoudit povahu a míru rizika vyplývajícího z pojistných smluv.

39 Aby splnil požadavky podle odstavce 38, pojistitel zveřejní:

a) své cíle, zásady a postupy při řízení rizik vyplývajících z pojistných smluv, a metody řízení těchto rizik.

b) [zrušeno]

c) informace o *pojistném riziku* (jak před tak po zmírnění rizika zajištěním), včetně informací o:

i) citlivosti vůči pojistnému riziku (viz odstavec 39A).

ii) koncentracích pojistného rizika, včetně popisu toho, jak vedení určuje koncentrace a popisu sdílených charakteristik jednotlivých koncentrací (např. druh pojistné události, zeměpisná oblast, nebo měna).

iii) skutečnou výši pojistných škod ve srovnání s předchozími odhady (tj. škodný průběh). Zveřejnění údajů o škodném průběhu bude sahat zpátky do doby, kdy vznikla první významná škoda, jejíž výše nebyla dosud s jistotou stanovena a nejistota převládá i ohledně toho, kdy nastane plnění, avšak nemusí být starší deseti let. Pojistitel nemusí zveřejnit informace o škodách, o jejichž výši a čase plnění se obvykle rozhodne do jednoho roku.

d) informace o úvěrovém riziku, riziku likvidity a tržním riziku, které by se vyžadovaly podle odstavců 31-42 standardu IFRS 7, kdyby pojistné smlouvy spadaly pod působnost standardu IFRS 7. Avšak:

(i) pojistitel nemusí zpracovat analýzu splatnosti vyžadovanou podle odst. 39 písm. a) standardu IFRS 7, jestliže místo toho zveřejní informace o odhadovaném čase odlivu čistých hotovostních toků v důsledku uznaného pojistného plnění. Tyto informace mohou mít formu analýzy částek vykázaných v rozvaze podle odhadované doby plnění.

(ii) jestliže pojistitel použije alternativní metodu řízení citlivosti vůči tržním podmínkám, například analýzu vložené hodnoty, může tuto analýzu citlivosti použít a tak vyhovět požadavkům podle odst. 40 písm. a) standardu IFRS 7. Takový pojistitel musí zveřejnit informace, které vyžaduje odstavec 41 standardu IFRS 7.

e) informace o míře vystavení tržnímu riziku vyplývajícího z vložených derivátů obsažených v hostitelské pojistné smlouvě, jestliže pojistitel není povinen oceňovat vložené deriváty v reálné hodnotě a ani tak nečiní.

39A Aby vyhověl odst. 39 písm. b) bodu i), pojistitel zveřejní údaje požadované v jednom z následujících bodů a) nebo b):

a) analýzu citlivosti, z níž vyplyne to, jak by se přiměřeně možné změny proměnné relevantního rizika projevily na zisku, ztrátě nebo vlastním kapitálu, kdyby k nim k datu vykázání došlo; metody a předpoklady použité při zpracovávání analýzy citlivosti; a případné změny použitých metod a předpokladů proti předchozímu období. Jestliže však pojistitel použije alternativní metodu řízení citlivosti vůči tržním podmínkám, například analýzu vložené hodnoty, může tomuto požadavku vyhovět, když zveřejní alternativní analýzu citlivosti a informace vyžadované podle odstavce 41 standardu IFRS 7.

b) kvalitativní informace o citlivosti a informace o těch podmínkách pojistných smluv, které mají významný vliv na objem, načasování a nejistotu budoucích peněžních toků pojistitele.

DODATEK D

Změny IFRS 7, pokud nebyly uplatněny změny v standardu IAS 39 Finanční nástroje: účtování a oceňování — *možnost reálné hodnoty*

V červnu 2005 vydala Rada IAS novelu standardu IAS 39: Finanční nástroje: účtování a oceňování — možnost reálné hodnoty, *k aplikaci pro roční období počínající po 1. lednu 2006 včetně. Jestliže účetní jednotka uplatní IFRS 7 pro roční období počínající před 1. lednem 2006 a neuplatní tyto změny ve standardu IAS 39, musí pro dané období změnit standard IFRS 7 takto: V odstavcích, kde došlo ke změně, je nové znění podtrženo a vyškrtnutý text je přeškrtnutý.*

D1 Titulky nad odstavci 9 a 11 se mění a odstavec 9 se zrušuje:

Finanční závazky uznané v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty

11 Účetní jednotka zveřejní:

a) metody, které použila k tomu, aby vyhověla požadavkům podle odst. 10 písm. a).

b) pokud se účetní jednotka domnívá, že informace, které zveřejnila, aby splnila požadavek podle odst. 10 písm. a), věrně nezobrazují změnu reálné hodnoty finančního závazku v důsledku změn jejího úvěrového rizika, důvody, proč k takovému závěru dospěla a faktory, jež jsou dle jejího mínění relevantní.

Ustanovení odst. B5 písm. a) se mění takto:

a) kritéria klasifikace finančních aktiv nebo finančních závazků při jejich výchozím účtování v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty.

Změny v IAS 1 *Prezentace účetní závěrky*

V tomto dokumentu jsou formulovány změny v IAS 1 *Prezentace účetní závěrky*. Změny jsou konečným výsledkem některých návrhů obsažených v konzultativním dokumentu Exposure Draft 7 *Finanční nástroje: Informace* („ED 7“) zveřejněném v červenci 2004. Zbývající návrhy z ED 7 dostaly konečnou podobu v IFRS 7 *Finanční nástroje: Vykazované informace*.

Změny z tohoto dokumentu použijí účetní jednotky v ročních obdobích od 1. ledna 2007 včetně. Doporučuje se i dřívější použití.

Do standardu se doplňuje tento nadpis a tyto body 124A–124C.

Kapitál

124A Účetní jednotka zveřejní informace, které uživatelům jejích účetních výkazů umožní zhodnotit, jaké cíle, metody a postupy používá daná účetní jednotka při hospodaření se svým kapitálem.

124B Aby vyhověla bodu 124A, účetní jednotka zveřejní:

a) Kvalitativní informace o jejích cílech, metodách a postupech používaných při hospodaření s kapitálem včetně (ale neomezujíce se jen na zde uvedené příklady):

i) popisu toho, co spravuje jako kapitál;

ii) pokud musí účetní jednotka plnit externě ukládané kapitálové požadavky, charakteru těchto požadavků a jakým způsobem se tyto požadavky promítají do hospodaření s kapitálem;

a

iii) jak plní své cíle, pokud jde o hospodaření s kapitálem.

b) souhrnné kvantitativní údaje o kapitálu, který spravuje. Některé účetní jednotky považují za součást svého kapitálu určité finanční závazky (např. některé formy podřízeného dluhu). Jiné účetní jednotky mají za to, že do kapitálu nepatří některé prvky vlastního kapitálu (např. ty, které vyplývají ze zajištění peněžních toků).

c) případné změny v bodech a) a b) oproti předchozímu období.

d) zda v průběhu vykazovaného období vyhověla externě ukládaným kapitálovým požadavkům, jež se na ni vztahují.

e) důsledky, pokud účetní jednotka těmto externě ukládaným kapitálovým požadavkům nevyhověla.

Tyto zveřejněné informace musí vycházet z interních informací, které dostávají klíčoví řídící pracovníci účetní jednotky.

124C Účetní jednotka může spravovat kapitál mnoha způsoby a může podléhat mnoha různým kapitálovým požadavkům. Součástí konsorcia podniků mohou být například společnosti, které se zabývají pojišťovnictvím a bankovnictvím, a které mohou být aktivní v několika zemích. Pokud by souhrnné informace o kapitálových požadavcích a o hospodaření s kapitálem nebyly užitečné nebo by podávaly uživateli účetních výkazů zkreslený obrázek o kapitálovém vybavení účetní jednotky, musí účetní jednotka zveřejnit samostatné informace o každém kapitálovém požadavku, který musí plnit.

Změny v mezinárodních standardech účetního výkaznictví

IAS 39 *Finanční nástroje: Účtování a oceňování*

IFRS 4 *Pojistné smlouvy*

Smlouvy o finanční záruce

ZMĚNA STANDARDŮ

Tento dokument stanoví změny v IAS 39 *Finanční nástroje: Účtování a oceňování* a v IFRS 4 *Pojistné smlouvy* a následné změny v IAS 32 *Finanční nástroje: Zveřejňování a prezentace* a v IFRS 7 *Finanční nástroje: Zveřejňování*. Obsahuje také novelizovanou základnu pro závěry o IAS 39 a IFRS 4, novelu prováděcích pokynů k IFRS 4 a změny v příloze C standardu IAS 37: *Rezervy, podmíněné závazky a podmíněná aktiva*. Tyto změny jsou výsledkem návrhů obsažených v konzultativním dokumentu navrhovaných změn v IAS 39 a IFRS 4 — *Smlouvy o finančních zárukách a Pojištění úvěrů* zveřejněného v červenci 2004.

Účetní jednotky uplatní tyto změny v ročním období začínajícím po 1. lednu 2006 včetně. Dřívější použití se doporučuje. Pokud účetní jednotky použijí tyto změny v dřívějším období, musí to uvést.

ZMĚNY IAS 39

Odstavec 3 standardu se zrušuje a mění se odst. 2 písm. e), odst. 2 písm. h), odstavec 4 a odstavec 47. V odstavci 9 se mění definice finančního závazku vykázaného v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty a nová definice se vkládá hned po definici realizovatelných finančních aktiv Odstavec AG4 se přečíslovává na AG3A a odstavec AG4A se mění a přečíslovává na AG4. Vkládají se nové odstavce AG4A a 103B.

Odstavec 43 se uvádí níže kvůli přehlednosti, ale nemění se.

Změny v odst. 2 písm. h) a odst. 47 písm. d) převádějí požadavky na ocenění určitých úvěrových příslibů z oddílu, který upravuje rozsah působnosti standardu, do oddílu, který upravuje oceňování, samotné požadavky se však nemění.

2 Tento standard použijí všechny účetní jednotky na všechny druhy finančních nástrojů, kromě:

…

e) práv a povinností vyplývajících z i) pojistné smlouvy, jak je definováno v IFRS 4 *Pojistné smlouvy*, která nejsou právy a povinnostmi výstavce vyplývající z pojistné smlouvy, která naplňuje znaky definice smlouvy o finanční záruce podle odstavce 9, anebo ii) smlouvy, která spadá do působnosti IFRS 4, protože jejím charakteristickým rysem je dobrovolná spoluúčast. Tento standard se nicméně vztahuje na derivát, který je vložený do smlouvy spadající do působnosti IFRS 4, není-li sám derivát smlouvou spadající do působnosti IFRS 4 (viz odstavce 10 až 13 a přílohu A, odstavce AG27 až AG33). Kromě toho, jestliže výstavce smluv o finančních zárukách výslovně prohlásil, že takové smlouvy považuje za pojistné smlouvy a provedl účetní zápisy příslušné pro pojistné smlouvy, může si vybrat, zda na takové smlouvy o finančních zárukách použije tento standard nebo IFRS 4 (viz odstavce AG4 a AG4A). Výstavce se může rozhodnout podle jednotlivé smlouvy, ovšem jeho volba je u každé smlouvy už neodvolatelná.

…

h) úvěrové přísliby, které nejsou úvěrovými přísliby popsanými v odstavci 4. Výstavce úvěrového příslibu uplatní IAS 37 na úvěrové přísliby, které nespadají do působnosti tohoto standardu. Na všechny úvěrové přísliby se však vztahují ustanovení tohoto standardu o odúčtování (viz odstavce 15 až 42 a přílohu A odstavce AG36 až AG63).

4 Do působnosti tohoto standardu spadají následující úvěrové přísliby:

a) úvěrové přísliby, které účetní jednotka vykáže jako finanční závazky v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty. Účetní jednotka, která v minulosti prodávala aktiva pocházející z jejích úvěrových příslibů krátce po jejich vydání, musí tento standard aplikovat na všechny své úvěrové přísliby ve stejné třídě.

b) úvěrové přísliby, které lze vypořádat v čisté výši hotově nebo poskytnutím či vystavením jiného finančního nástroje. Tyto úvěrové přísliby jsou deriváty. Úvěrový příslib se nepovažuje za vypořádaný v čisté výši hotově pouze proto, že úvěr je splácen ve splátkách (například hypoteční stavební úvěr, který je splácen po částech v souladu s postupem stavby).

c) přísliby poskytnutí půjčky za nižší než tržní úrokovou sazbu. Ustanovení odst.47 písm. d) upřesňují přeceňování závazků vzniklých z těchto úvěrových příslibů.

9 …

Vymezení čtyř kategorií finančních nástrojů

Finanční aktivum nebo finanční závazek v reálné hodnotě vykázaný do zisku nebo ztráty je finančním aktivem nebo finančním závazkem, který splňuje obě následující podmínky:

a) Je klasifikován jako určený k obchodování. Finanční aktivum nebo finanční závazek jsou klasifikovány jako určené k obchodování, jestliže:

…

iii) jsou derivátem (kromě derivátu, který je smlouvou o finanční záruce nebo který je určený a účinný zajišťovací nástroj).

…

Vymezení smlouvy o finanční záruce

Smlouva o finanční záruce je smlouva, která vyžaduje, aby výstavce záruky nahradil ztrátu držitele, jež mu vznikla proto, že určitý dlužník neplnil včas v souladu s původními nebo změněnými podmínkami dluhového nástroje.

…

Prvotní ocenění finančních aktiv a finančních závazků

43 Při prvotním zaúčtování finančního aktiva nebo finančního závazku musí účetní jednotka tyto ocenit reálnou hodnotou navýšenou v případě finančního aktiva nebo finančního závazku nevedeného v reálné hodnotě jako zisk nebo ztráta o transakční náklady, které lze přímo přiřadit pořízení nebo vystavení finančního aktiva nebo finančního závazku.

Přecenění finančních závazků

47 Po prvotním zaúčtování musí účetní jednotka ocenit všechny finanční závazky zůstatkovou cenou, a to za použití metody efektivní úrokové sazby, kromě:

a) finančních závazků vykazovaných v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty. Takové závazky, včetně derivátů, které jsou závazky, se musí ocenit reálnou hodnotou s výjimkou souvisejících derivátových závazků a musí se vypořádat vydáním nekotovaného kapitálového nástroje, jehož reálnou hodnotu není možné spolehlivě stanovit, a proto musí být oceněny v pořizovací ceně.

b) finanční závazky, které vzniknou, pokud převod finančního aktiva nesplňuje podmínky pro odúčtování nebo je účtován za použití přístupu trvající spoluodpovědnosti. Při oceňování takových finančních závazků se použijí odstavce 29 a 31.

c) smlouvy o finanční záruce dle jejich definice v odstavci 9. Nepoužije-li se odst. 47 písm. a) nebo b), výstavce uvedené smlouvy ji musí po prvotním zaúčtování ocenit takto (cokoli je vyšší):

i) částkou určenou v souladu s IAS 37 *Rezervy, podmíněná aktiva a podmíněné závazky*;

a

ii) původně zaúčtovanou částkou (viz odstavec 43) sníženou, bude-li to vhodné, o oprávky zaúčtované v souladu s IAS 18 Výnosy (viz odstavec 43).

d) přísliby poskytnutí půjčky za nižší než tržní úrokovou sazbu. Nepoužije-li se odst. 47 písm. a), výstavce uvedeného příslibu ho musí po prvotním zaúčtování ocenit takto (cokoli je vyšší):

i) částkou stanovenou v souladu s IAS 37;

a

ii) původně zaúčtovanou částkou (viz odstavec 43) sníženou, bude-li to vhodné, o oprávky zaúčtované v souladu s IAS 18.

Finanční závazky určené jako zajištěné položky se oceňují v souladu s požadavky týkajícími se účtování o zajištění, jež jsou definovány v odstavcích 89-102 tohoto standardu.

AG4 Smlouvy o finanční záruce mohou mít různou právní formu, například podobu záruky, některých druhů akreditivů, smlouvy o pokrytí ztrát z nesplácených úvěrů (credit-default contract) nebo pojistné smlouvy. Jejich účetní ošetření nezávisí na jejich právní formě. Níže jsou uvedeny příklady správného účtování (viz odst. 2 písm. e)):

a) I když smlouva o finanční záruce naplňuje znaky pojistné smlouvy podle IFRS 4, výstavce použije tento standard, bude-li převáděné riziko vysoké. Jestliže však výstavce výslovně prohlásil, že takové smlouvy považuje za pojistné smlouvy a provedl účetní zápisy příslušné pro pojistné smlouvy, může si vybrat, zda na takové smlouvy o finančních zárukách použije tento standard nebo IFRS 4. Bude-li použit tento standard, podle odstavce 43 musí výstavce poprvé zaúčtovat smlouvu o finanční záruce v reálné hodnotě. Pokud byla smlouva o finanční záruce vydána nespřízněné straně v rámci samostatné neosobní transakce uskutečněné za obvyklých podmínek, její reálná hodnota se na počátku bude pravděpodobně rovnat obdržené prémii, nebudou-li existovat důkazy o opaku. Pokud nebyla smlouva o finanční záruce při uzavření vykázána v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty, anebo pokud se nepoužijí odstavce 29-37 a AG47-AG52 (když převod finančního aktiva nesplňuje podmínky pro odúčtování nebo když se použije přístup trvající spoluúčasti), výstavce ji ocení vyšší z těchto dvou částek:

i) částkou stanovenou v souladu s IAS 37;

a

ii) původně zaúčtovanou částkou případně sníženou o oprávky zaúčtované v souladu s IAS 18 (viz odst. 47 písm. c)).

b) Některé záruky vydané v souvislosti s úvěry nemají nezbytnou podmínku proplacení, která by vyžadovala, aby držitel byl vystaven riziku ztráty a utrpěl ztrátu v důsledku toho, že dlužník včas nesplatil zaručená aktiva. Příkladem takové záruky je garance, která vyžaduje splacení v reakci na změny stanoveného úvěrového ratingu či úvěrového indexu. Takové garance nejsou smlouvami o finanční záruce podle definice v tomto standardu ani to nejsou pojistné smlouvy dle definice v IFRS 4. Takové garance jsou deriváty a výstavce na ně uplatní tento standard.

c) Byla-li smlouva o finanční záruce vystavena v souvislosti s prodejem zboží, výstavce použije IAS 18 k určení toho, kdy zaúčtuje výnos ze záruky a tržby z prodeje zboží.

AG4A Tvrzení, že výstavce považuje smlouvy za pojistné smlouvy se dají obvykle najít ve sděleních výstavce zákazníkům a regulátorům, ve smlouvách, v obchodní dokumentaci a v účetních výkazech. Na pojistné smlouvy se navíc často vztahují účetní požadavky, které jsou jiné, než požadavky na jiné druhy transakcí, jako jsou smlouvy vystavené bankami nebo obchodními společnostmi. V takových případech obsahují účetní výkazy výstavce obvykle i prohlášení, že výstavce použil takové účetní náležitosti.

103B ***Smlouvy o finanční záruce*** **(Změny IAS 39 a IFRS 4), vydané v srpnu 2005, novelizovaly odst. 2 písm. e) a h), odstavce 4, 47 a AG4, doplnily odstavec AG4A, doplnily novou definici smluv o finanční záruce do odstavce 9 a zrušily odstavec 3. Účetní jednotka uplatní tyto změny pro roční období počínající 1. lednem 2006 včetně. Dřívější použití se doporučuje. Pokud účetní jednotka uplatní tyto změny pro dřívější období, musí tuto skutečnost uvést a současně uplatnit příslušné změny v IAS 32 a IFRS 4.**

ZMĚNY IFRS 4

Mění se odst. 4 písm. d), odst. B18 písm. g) a odst. B19 písm. f), doplňuje se odstavec 41A a do přílohy A po definici reálné hodnoty a před definici finančního rizika se vkládá tato definice smlouvy o finanční záruce.

4 Účetní jednotka nepoužije tento IFRS na:

…

d) smlouvy o finanční záruce, ledaže výstavce už v minulosti výslovně prohlásil, že takové smlouvy považuje za pojistné smlouvy a provedl účetní zápisy příslušné pro pojistné smlouvy, v kterémžto případě si výstavce může vybrat, zda na takové smlouvy o finanční záruce použije IAS 39 nebo IAS 32 nebo tento standard. Výstavce se může rozhodnout podle jednotlivé smlouvy, ovšem jeho volba je u každé smlouvy už neodvolatelná.

41A ***Smlouvy o finanční záruce*** **(Změny IAS 39 a IFRS 4), vydané v srpnu 2005, změnily odst. 4 písm.d), odst. B18 písm. g) a odst. B19 písm.f). Účetní jednotka uplatní tyto změny pro roční období počínající 1. lednem 2006 včetně. Dřívější použití se doporučuje. Pokud účetní jednotka uplatní tyto změny pro dřívější období, musí tuto skutečnost uvést a současně uplatnit příslušné změny v IAS 39 a IAS 32.**

DODATEK A

Definované pojmy

Smlouvy o finanční záruce Smlouva, která vyžaduje, aby výstavce záruky provedl platby k náhradě ztráty držitele, jež mu vznikla proto, že určitý dlužník neplnil včas v souladu s původnímu nebo změněnými podmínkami dluhového nástroje.

DODATEK B

B18 Níže jsou uvedeny příklady smluv, které jsou pojistnými smlouvami, jestliže je převod pojistného rizika významný:

…

g) pojištění úvěrů, které počítá s provedením určených plateb za účelem náhrady ztráty, kterou utrpěl držitel proto, že určený dlužník včas neplnil podle původních nebo změněných podmínek dluhového nástroje. Tyto smlouvy mohou mít různou právní formu, například podobu záruky, některých druhů akreditivů, smlouvy o pokrytí ztrát z nesplácených úvěrů (credit-default contract) nebo pojistné smlouvy. I když tyto smlouvy naplňují znaky definice pojistné smlouvy, současně naplňují i definici smlouvy o finanční záruce podle IAS 39 a spadají pod působnost IAS 32 a IAS 39, nikoli tohoto IFRS (viz odst. 4 písm. d)). Pokud však výstavce smlouvy o finanční záruce už v minulosti výslovně prohlásil, že takové smlouvy považuje za pojistné smlouvy a provedl účetní zápisy příslušné pro pojistné smlouvy, může si vybrat, zda na takové smlouvy o finanční záruce použije IAS 39 nebo IAS 32 nebo tento standard.

B19 Níže jsou uvedeny příklady toho, co není pojistnou smlouvou:

…

f) Záruka za úvěr (nebo akreditiv, smlouva o pokrytí ztrát z neplnění úvěrového derivátu nebo smlouva o pojištění úvěru), který vyžaduje plnění i v případě, že držitel neutrpěl ztrátu kvůli tomu, že dlužník včas nesplácel (viz IAS 39).

ZMĚNA DALŠÍCH STANDARDŮ

Při aplikaci příslušných změn IAS 39 a IFRS 4 použijí účetní jednotky tyto následné změny v IAS 32 (a IFRS 7, pokud už používají IFRS 7).

IAS 32 *Finanční nástroje: Zveřejnění a prezentace*

Ustanovení odst. 4 písm. d) a odstavce 12 se mění takto:

4 Tento standard použijí všechny účetní jednotky na všechny druhy finančních nástrojů, kromě:

…

d) pojistných smluv tak, jak jsou definovány v IFRS 4 *Pojistné smlouvy*. Tento standard se však vztahuje na deriváty vložené v pojistné smlouvě, pokud IAS 39 vyžaduje, aby je účetní jednotka vykazovala samostatně. Výstavce kromě toho uplatní tento standard na smlouvy o finanční záruce, jestliže při účtování a oceňování smluv používá IAS 39, ale uplatní IFRS 4, jestliže si v souladu s odst. 4 písm. d) IFRS 4 zvolí, že při jejich účtování a oceňování použije IFRS 4.

12 V odstavci 9 IAS 39 jsou definovány níže uvedené pojmy, které se v tomto standardu používají v tom smyslu, který je upřesněn v IAS 39.

…

— finanční aktivum nebo finanční závazek vykazovaný v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty

— smlouva o finanční záruce

— pevný příslib

…

IFRS 7 *Finanční nástroje: Zveřejňování*

Ustanovení odst. 3 písm. d) IFRS 7 a seznam definovaných pojmů v příloze A standardu IFRS 7 se mění, stejně jako IAS 32, takto.

3 Tento IFRS použijí všechny účetní jednotky na všechny druhy finančních nástrojů, kromě:

…

d) pojistných smluv tak, jak jsou definovány v IFRS 4 *Pojistné smlouvy*. Tento standard se však vztahuje na deriváty vložené v pojistné smlouvě, pokud IAS 39 vyžaduje, aby je účetní jednotka vykazovala samostatně. Výstavce kromě toho uplatní tento standard na smlouvy o finanční záruce, jestliže při účtování a oceňování smluv používá IAS 39, ale uplatní IFRS 4, jestliže si v souladu s odst. 4 písm. d) IFRS 4 zvolí, že při jejich účtování a oceňování použije IFRS 4.

DODATEK A

Definované pojmy

…

V odstavci 11 IAS 39 nebo v odstavci 9 IAS 39 jsou definovány níže uvedené pojmy, které se v IFRS používají v tom smyslu, který je upřesněn v IAS 32 a IAS 39.

…

— finanční aktivum nebo finanční závazek vykazovaný v reálné hodnotě do zisku nebo ztráty

— smlouva o finanční záruce

— finanční aktivum nebo finanční závazek držený za účelem obchodování

…

Odkazy, které je nutno aktualizovat, když účetní jednotka přijme IFRS 7

Když účetní jednotka použije IFRS 7, odkazy na IAS 32 se musí nahradit odkazy na IFRS 7 v těchto odstavcích, které tento dokument doplnil nebo pozměnil:

— IAS 39, odstavec 103B

— IFRS 4, odst. 4 písm. d) a 41A a odst. B18 písm. g) přílohy B (dva odkazy)

INTERPRETACE IFRIC 6

Odpovědnost vyplývající z působení na zvláštním trhu s odpadním elektrickým a elektrotechnickým zařízením

ODKAZY

— IAS 8 *Účetní pravidla, Změny účetních odhadů a chyb*

— IAS 37 *Rezervy, Podmíněné závazky a Podmíněná aktiva*

SOUVISLOSTI

1 V odstavci 17 standardu IAS 37 se upřesňuje, že událost zakládající závazek je minulá událost, která vede k současnému závazku, k jehož vypořádání nemá účetní jednotka žádnou realistickou alternativu.

2 Odstavec 19 standardu IAS 37 stanoví, že „uznatelné jsou pouze rezervy na takové závazky, které pocházejí z minulých událostí existujících nezávisle na budoucích krocích účetní jednotky".

3 Směrnice Evropské unie o odpadních elektrických a elektrotechnických zařízeních („OEEZ"), která upravuje sběr, zpracování, využití a environmentálně šetrné odstraňování OEEZ, vyvolala otázky, kdy je třeba uznat odpovědnost za likvidaci OEEZ. Směrnice rozlišuje mezi „novým" a „historickým" odpadem z domácností a odpadem z jiných zdrojů. Nový odpad se týká výrobků prodaných po 13. srpnu 2005. Všechny spotřebiče pro domácnost prodané před tímto datem se z hlediska směrnice považují za historický odpad.

4 Směrnice stanoví, že náklady spojené s nakládáním s historickými domácími spotřebiči by měli nést výrobci spotřebičů, kteří působí na trhu v období, jež bude upřesněno v příslušných právních předpisech jednotlivých členských států (dále jen „rozhodné období"). Směrnice stanoví, že každý členský stát zavede mechanismus úměrné spoluúčasti výrobců na nákladech „např. v poměru k jejich podílu na trhu podle druhu zařízení."

5 Několik pojmů, které se vyskytují ve interpretaci, například „tržní podíl" a „rozhodné období", mohou být vymezeny zcela odlišně v příslušných právních předpisech jednotlivých členských států. Délka trvání rozhodného období může například činit rok nebo jen jeden měsíc. Podobně se může v různých vnitrostátních právních úpravách lišit i oceňování tržního podílu a vzorec pro výpočet závazku. Všechny tyto příklady se však týkají jen ocenění závazku, který není předmětem Interpretace.

ROZSAH INTERPRETACE

6 Tato interpretace nabízí návod k uznávání odpovědnosti za nakládání s odpadem v účetních výkazech výrobců podle směrnice EU o OEEZ v souvislosti s prodejem historických spotřebičů pro domácnosti.

7 Interpretace se netýká ani nového odpadu ani historického odpadu, který nepochází z domácností. Odpovědnost za nakládání s takovým odpadem je dostatečně upravena ve standardu IAS 37. Budou-li však vnitrostátní právní předpisy pohlížet na nový odpad z domácností podobně jako na historický odpad z domácností, použijí se zásady Interpretace podle hierarchie v bodech 10–12 standardu IAS 8. Hierarchie standardu IAS 8 platí i pro jiné úpravy, které ukládají povinnosti způsobem, který připomíná model rozdělení nákladů dle směrnice EU.

PŘEDMĚT

8 Výbor IFRIC byl požádán, aby v kontextu vyřazování OEEZ z provozu určil, co tvoří událost zakládající závazek podle odst. 14 písm. a) standardu IAS 37 pro účely uznání rezerv na náklady spojené s nakládáním s odpadem:

— je to výroba nebo prodej historických spotřebičů pro domácnost?

— je to působení na trhu během rozhodného období?

— je to vznik nákladů při nakládání s odpadem?

KONSENSUS

9 Událostí zakládající závazek podle odst. 14 písm. a) standardu IAS 37 je působení na trhu během rozhodného období. V důsledku toho nevzniká odpovědnost za náklady spojené s nakládáním s odpadními historickými spotřebiči pro domácnost ani v momentě výroby ani v momentě prodeje výrobků. Jelikož odpovědnost za historické spotřebiče pro domácnost je spojena s působením na trhu během rozhodného období a nikoli s výrobou či prodejem těchto věcí, jež se mají likvidovat, odpovědnost nevznikne, dokud a pokud během rozhodného období neexistuje tržní podíl. Doba vzniku události zakládající závazek může být také nezávislá na tom konkrétním období, kdy se nakládá s odpadem a kdy vznikly příslušné náklady.

DATUM ÚČINNOSTI

10 Účetní jednotka použije tuto Interpretaci v ročním účetním období začínajícím po 1. prosinci 2005 včetně. Doporučuje se i dřívější použití. Použije-li účetní jednotka tuto Interpretaci v období, které začalo před 1. prosincem 2005, musí tuto skutečnost uvést.

PŘECHOD

11 Změny v účetních pravidlech je nutno uplatnit v souladu se standardem IAS 8.